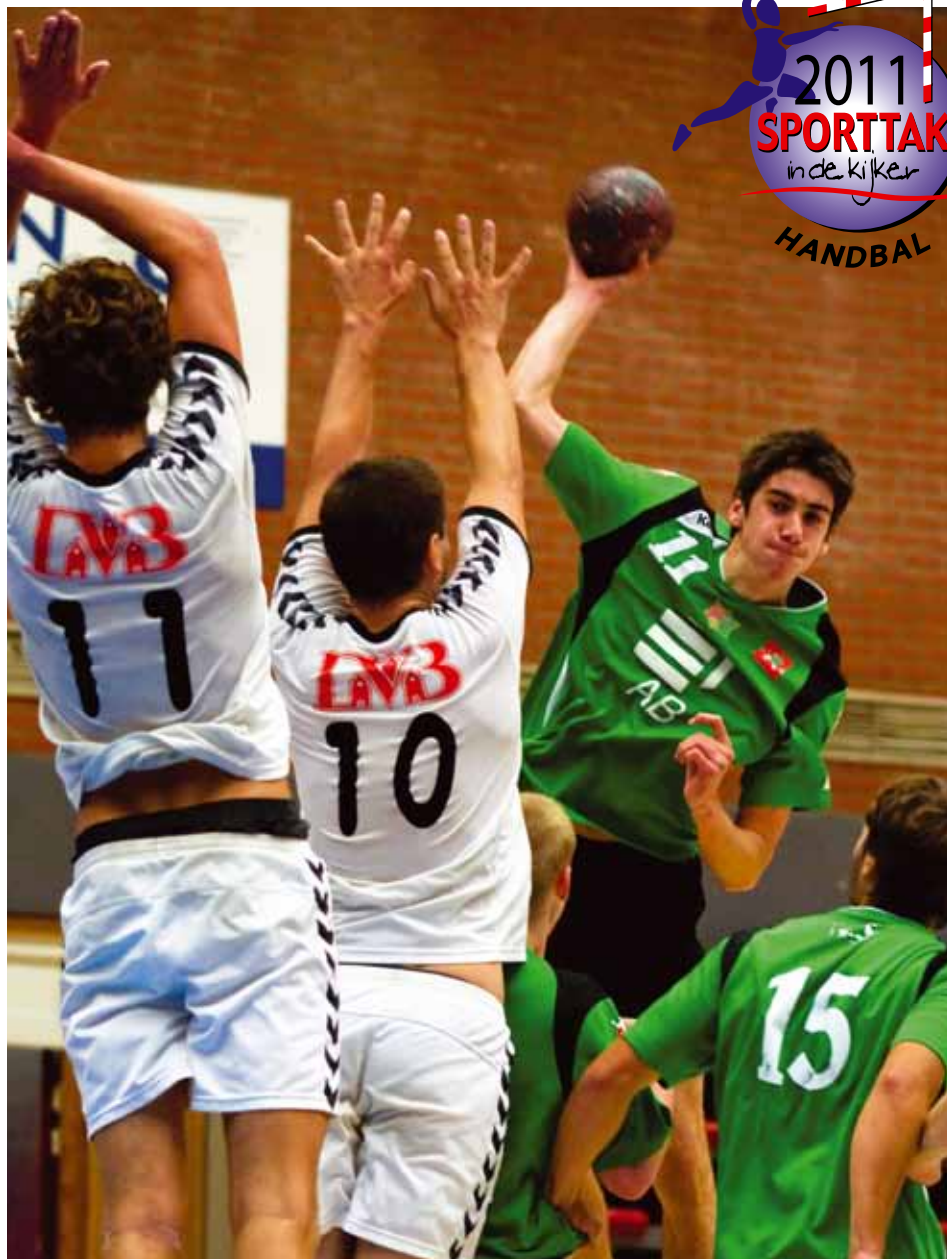

HandbalX-tra

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT VAN DE VLAAMSE HANDBALVERENIGING - DECEMBER 2010 JANUARI/FEBRUARI 2011

BELGIË - BELGIE	
P.B	
8500 KORTRIJK 1-2	
12	3667

**Blijf het hele jaar door glimlachen
voor slechts €90 per jaar**

De Ethias Assistance kaart beschermt uw gezin + 2 voertuigen

Op vakantie of niet, voor slechts € 90 per jaar geniet u het hele jaar door, 24 uur per dag volledige bescherming.

Meer info
www.ethias.be
0800 25 777

ethias

Handbal x-tra Verschijnt 4x per jaar
Prijs per nummer 2 euro
V.U. David Van Dorpe
H.Vanveldekesingel 150/29
3500 Hasselt**Redactie**Cois Van Aelst
David Van Dorpe
Marcel Coppens**Medewerkers**Gerrit Vertommen
Linde Panis
Tim Houbrechts**Foto**David Van Dorpe
Tine Verheyden
Eddy Vannoppen
Cois Van Aelst
Cedric Janssens
Lars Erik Nilsson
Tim Houbrecht
Willy Cortleven
(wja-foto.net.au.net)**Coverfoto**Superliga: KV Sasja
tegen Apolloon Kortrijk.
Dario Arnouts probeert
het blok van Dhaene en
Vandenbulcke te omzeilen.
Foto: Cederic Janssens

Handenvrijvend ...

...kijken we uit naar de aftrap van Handbal, Sporttak in de Kijker 2011. De VHV en BLOSO hebben veel en lang vergaderd over de aanpak, en kwamen als goede partners tot een gestructureerd project dat een heel aantal mogelijkheden biedt voor de handbalsport. De omkadering is er, aan ons allemaal om er optimaal gebruik van te maken!

Als de handbalsport de laatste jaren alvast één troef heeft kunnen uitspelen, dan is het wel de spankracht bovenaan in eerste nationale. Thrillers gegarandeerd, spanning tot op het einde en de neutrale toeschouwer en de pers kunnen bijna elk weekend ergens te lande een wedstrijd gaan bekijken die alle kanten uitkan. Ook nu weer, sla er de uitslagen in de toppers uit de reguliere competitie maar op na! Handenvrijvend kijken we dan ook uit naar de Play-Offs. Ondanks stevig weerwerk van KV Sasja stevenen we dit jaar waarschijnlijk toch af op een Limburgs onderonsje vanaf maart.

Gelukkig voor de spankracht van de reguliere competitie was er dus die stoorzender: Sasja claimt met (wederom) een zeer jonge talentrijke ploeg stilaan een plaats in de top. De Hobokenaars zijn eigenlijk nooit ver weggeweest uit die top. Maar ze werkten wel in alle rust en bescheidenheid aan de aflossing van de wacht. Die strategie lijkt opnieuw erg efficiënt: het jonge Sasja steekt de neus aan het venster. Volgend jaar, zegt men in Hoboken...

De kloof tussen de top vijf en de onderkant van de klassering is echter te groot (gemiddeld een 10-tal doelpunten) en Eynatten was in de heenronde de enige Waalse ploeg die een top-5 ploeg een puntje afhandig kon maken. Dan toch tijd voor een eerste nationale met 8 ploegen en meer ruimte voor de Beneluxliga? De blijde intrede van de Luxemburgse ploegen in de Beneluxliga, die op 8 "België -Luxemburg" wedstrijden drie overwinningen en een gelijkspel lieten optekenen, pleit er in ieder geval voor. Iedere week stevige tegenstand op het menu zal in alle geval stimuleren om meer te trainen en te werken aan een nog bredere kern.

Intussen draait de trainerscarroussel extra rondjes. Met Harold Nusser (Bocholt), Pierre Danckaert (Haacht) en Willi Kuck (Beyne) verdwenen na nog geen drie maand competitie al drie trainers in de coulissen. *Danke für deine Arbeit Willi*, stond er laconiek in de persmededeling van de Old Club. Gabriele Rietbroek kwam terug uit pensioen om toch te proberen die fel begeerde eerste prijs naar Bocholt te halen. Een Beker van België zal het dit jaar in alle geval niet zijn. Atomix slaagt er vooralsnog niet in een trainer te vinden die het twee seizoenen volhoudt. Frank Van Uytfanghe, een soldaat van vele oorlogen, moet nu zo vlug als mogelijk Atomix uit de grijze middenmoot naar de subtop loodsen. Niet mis als opdracht...

De Redactie

Handbal heeft alles!

Dat Handbal in 2011 Sporttak in de Kijker zal zijn is zo onderhand geweten. De structuur van het geheel werd eerder reeds vastgelegd. De concrete invulling is nog volop aan de gang. Nog eens een kort overzicht, als update.

Handbal, Sporttak in de Kijker 2011 heeft, voor de VHV, tot doel de **groei van handbal te stimuleren en de perceptie van handbal te verbeteren**. We willen dus enerzijds **groter** worden: meer clubs, meer ploegen, meer leden, meer scheidsrechters. Hoe groter we worden als sport, hoe meer kans we hebben op kleinere verplaatsingen, op meer spelers van goed niveau, op een beter en breder draagvlak bij sportdiensten, media, overheid en sponsors. Anderzijds willen we ook **bekender** worden. We willen het grote publiek handbal laten kennen als die spannende, aantrekkelijke sport in een gezellige zaal, met constante actie en veel doelpunten. We willen dat de mensen ook af en toe eens kunnen zien wat voor vlucht handbal in de ons omringende landen genomen heeft, dat in Duitsland vele duizenden toeschouwers gaan kijken naar topatleten, dat de Champions League een schitterend spektakel is en dat de EK's en WK's fantastische televisie opleveren. Maar bovenal willen we dat handbal bekender wordt bij de leerkrachten L.O. We willen af van de foute perceptie dat handbal een complexe sport is, met die keiharde ballen die nog ergens in een kast in de kelder van de schoolsportthal moeten liggen, waarvoor je een veld van 20 op 40

meter met speciale lijnen nodig hebt, en waarbij je allerhande rare schijnbewegingen moet doen waarvan het doel niemand duidelijk is, en waarvoor je ook nooit een keeper vindt. We willen hen, door intensief samen te werken met (liefst) geïnteresseerde leerkrachten, individueel (door schoolinitiaties) of in groep (via bijscholingen) aantonen dat handbal een perfecte schoolsport is, waarbij je ook in heel beperkte omstandigheden (in de refter, de tafels aan de kant) heel wat kinderen tegelijk kan laten bewegen. Bij voorbeeld langs de basisvarianten van de handbalsport, zoals tienbal of trefbal. De stichting Vlaamse Schoolsport zal ook haar steentje bijdragen door 5000 pakketten softballen te voorzien voor de Vlaamse scholen, met een infobrochure over alle basisvormen van handbal.

Hoe gaan we te werk?

Om een zo goed mogelijke geografische dekking te hebben, de afstanden voor iedereen te beperken en een zo efficiënt mogelijke samenwerking met de lokale clubs, hebben we Vlaanderen onderverdeeld in 9 regio's, wat neerkomt op ongeveer een halve provincie. Per regio is er een regiocoördinator, die lokaal het aanspreekpunt is, en de acties binnen zijn of haar regio mee organiseert en coördineert.

4

sdfsdfsdfsdf sdfs dfsdf sdfsdf

Om onze doelstellingen te bereiken zullen we drie wegen bewandelen. De eerste is die van de **verruiming van ons kader**. Als we willen groeien, zullen meer mensen betrokken moeten zijn bij het organiseren en omkaderen van handbal. We zullen daarom intern, binnen de handbalwereld, mensen vormen, zoals nieuwe trainers en scheidsrechters. We zullen ook buiten ons wereldje, extern, een aantal mensen vertrouwd maken met de handbalsport, zoals leerkrachten L.O. en andere mensen die professioneel met sport bezig zijn, zoals sportfunctionarissen bij lokale overheden. Hierbij kunnen we, en dat is een grote troef, ook rekenen op de hulp van BLOSO. Die opleidingen en bijscholingen zullen per regio gebeuren.

De tweede weg is die van de **promotie**. Daarvoor willen we nauw samenwerken met de clubs. We gaan voor de kleintjes (6 tot 12 jaar) de beproefde en goed bevonden weg van Handbal XL verder bewandelen. Dat wil zeggen dat er een samenwerking komt tussen de VHV en de clubs, om in een aantal zorgvuldig uitgekozen scholen afspraken te maken met de leerkrachten LO om initiatielessen te gaan geven. Daarna kunnen de kinderen die het fijn vonden binnen de club naar trainingen komen waarbij de beginnertjes enkele weken apart begeleid worden. De actieweek binnen de gemeente wordt afgesloten met een interscholen of interklassentornooi. Enkele weken later, als alle clubs uit de regio aan bod gekomen zijn, volgt een interclubtornooi op regioniveau. Daar kunnen de nieuwe trainers coachen, de nieuwe scheidsrechters fluiten en vooral, de nieuwe spelertjes spelen tegen de nieuwe spelertjes uit de andere clubs. We zorgen voor uniforme en aantrekkelijke settings voor die regionale toernooien, of in VHV jargon, regionale WPOD's (Welpen en Pagadder Ontmoe-

tings Dagen). Helemaal op het einde van het actiejaar 2011, waarschijnlijk in November, zullen we dan een “mega” Vlaamse WPOD organiseren voor iedereen. We roepen alle clubs ook op om bij hun gemeentelijke sportdienst te vragen minstens één handbalsportkamp te organiseren in 2011, best in samenwerking met de club. Wij zijn bereid mee te helpen zoeken naar gekwalificeerde en gemotiveerde lesgevers.

We willen ook een tweede piste proberen, namelijk die van de recyclage van gewezen leden. Te veel mensen verlaten op een bepaald moment de handbalsport, om privé redenen: drukke baan, jonge kinderen, verhuis of studies laten even niet meer toe om het schema van een ploegsport te volgen. Maar enkele jaren later is alles misschien in de juiste plooiën gevallen, en komen die mensen toch niet terug naar hun oude liefde: ze zijn aan een individuele sport begonnen of ze zijn het contact wat verloren met de oude handbalvrienden. Die mensen willen we terughalen naar de handbalsport, door een circuit van recreatieve toernooien of veteranentornooien. Want zij die de draad weer oppikken hebben ook kinderen die zo misschien de weg naar de handbalsport zullen vinden.

De derde peiler is die van de **evenementen**. Evenementen zijn nog steeds de beste weg om een breed publiek te bereiken, zeker met de steun van de media. Daarom zullen er, gespreid over het hele jaar, en ook over heel Vlaanderen, een aantal evenementen georganiseerd worden waarbij handbal in de picture komt. Dat zijn zowel evenementen die vanuit de VHV georganiseerd worden, als evenementen die vanuit een club georganiseerd worden met de steun van de VHV, als evenementen die door BLOSO georganiseerd worden, maar waarbij handbal dit jaar een centrale plaats krijgt. Het eerste evenement zal de “moeder van alle derby's” zijn, Sporting Neerpelt/Lommel – Initia Hasselt, op 29 januari 2011. Voorafgaandelijk wordt een oude gloriëndag georganiseerd in het Dommelhof waarbij een groot aantal oud spelers van Sporting Neerpelt en Initia Hasselt de schoenen nog eens aanbinden, en ongetwijfeld voor heel wat spektakel en herinneringen zullen zorgen. Later volgen ook nog de Damesdag op 13 maart 2011 in Leuven, de Vlaamse (en wie weet Belgische) Jeugd-

finales, het Beachballfestival eind juni met het Belgisch Kampioenschap Sandball, een wedstrijd van de nationale ploeg begin november, een handbalgala type “gouden schoen” in december, en nog een aantal evenementen die nog in uitbouw zijn. BLOSO zal op haar traditionele massa activiteiten (DAS Beurzen, Gordel voor Scholen, de BLOSO zomertour etc) een

centrale plaats geven aan handbal. Er staat dus heel wat te gebeuren.

Binnen de VHV zijn Gerrit Vertommen en Tim Houbrechts de centrale figuren, bij wie iedereen ook terecht kan met ideeën, voor de planning en voor ondersteuning.

David Van Dorpe

Waarnaar zijn we (onder andere) nog op zoek?

- Clubs die een veteranentornooi willen organiseren, zodat we een goede kalender kunnen opstellen.
- Mensen die beschikbaar zijn om initiaties of sportkampen te geven in hun regio, of willen helpen bij evenementen in hun regio.
- Clubs die willen deelnemen aan de handbal XL activiteiten en de organisatie van interscholentornooien
- Mensen die graag een satellietwerking willen opstarten, op plaatsen waar nog geen handbalclub is, ook al bestaat de werking slechts uit één ploegje. Zij krijgen onze prioritaire en intensieve begeleiding.

Gerrit Vertommen

gerrit.vertommen@handbal.be

Tim Houbrechts

Tim.houbrechts@handbal.be

6 dames dag

Little fish, big fish

Om de twee jaar brengt de EHF al haar leden samen voor een Congres. In 2010 ging het 10de EHF Congres door in Kopenhagen. En dat was niet zomaar. Denemarken was kandidaat organisator voor het heren EK 2014, en wilde, middels een goede organisatie van het Congres, de handbalwereld graag haar visitekaartje afgeven. Verder zouden op het congres de budgetten van de EHF toegelicht worden, een aantal commissieleden verkozen worden, en er zouden ook een aantal lotingen plaatsvinden voor tornooien en poules, waaronder die van onze jongens U21. Daarnaast worden in de wandelgangen heel wat contacten gelegd en afspraken gemaakt tussen federaties.

Nordic-Baltic

Dat er bij de stemmingen tussen de 49 stemgerechtigde leden van de EHF nogal wat geopolitieke overwegingen meespelen is algemeen geweten. Soms heeft het wel iets weg van het Eurovisiesongfestival. De toegevoegde waarde van sommige kandidaten is regelmatig ondergeschikt aan het paspoort dat ze op zak hebben en dat is uiteraard spijtig. Europa is verdeeld in een aantal blokken: een sterk Balkan-blok, sinds het uiteenvallen van Joegoslavië, een mediterrane groep, en een Scandinavisch samenwerkingsverband. Die groepen konden voorheen een stemming beïnvloeden, maar niet naar hun hand zetten. Daarom begonnen de groepen achter de schermen te lobbyen om uit te breiden. De Scandinavische landen sloten een overeenkomst met de Baltische staten, Polen en Wit-Rusland, en vormden de Nordic-Baltic Group. Gaandeweg kwamen er nog enkele landen bij, meestal in de aanloop naar welbepaalde stemmingen. Zo trad Nederland toe om het EK 2012 voor dames te kunnen binnenhalen, met succes. In de aanloop naar dit Congres werden ook België en Luxemburg benaderd om de kansen van Denemarken te verhogen voor het EK 2014 voor mannen. België en Luxemburg stemden toe. Beide landen hebben op korte termijn misschien geen directe baat bij de toetreding, maar wat niet is kan nog komen. Het staat in alle geval vast dat België en Luxemburg alleen hun stem nooit zouden kunnen laten gelden binnen de gepolariseerde EHF. Als er op termijn iets gedaan

moet worden voor de Beneluxliga of de toekomst van de nationale ploegen van kleine landen, kan België in de toekomst rekenen op een loyale groep van inmiddels 18 stemmen. De Nordic-Baltic Group komt meestal informeel bijeen enkele weken voor een belangrijk EHF evenement om de violen gelijk te stemmen. De toekomst zal uitwijzen wat het belang van deze toetreding zal zijn.

Het EK 2014

De eerste test voor de Nordic-Baltic Group was de stemming over de toewijzing van het EK 2014. Er waren twee kandidaten: Denemarken en een gezamenlijk bod van Kroatië en Hongarije. Beide kampen hadden de grote middelen ingezet: de Deense Kroonprins Frederik kwam persoonlijk het congres openen en de minister van sport kwam de onvoorwaardelijke steun van de Deense regering voor de organisatie bepleiten. De Kroaten hadden kosten nog moeite gespaard om een schitterende promofilm te maken voor hun bod, met Ivano Balic en Gyulia Gal in de hoofdrol. Alle congresdeelnemers werden overvloedig met info over enorme speelhallen, prachtige speelsteden, reusachtige mediacoverage en totale handbalgekte. De Deense bondscoach Ulrik Wilbek was prominent aanwezig. Hij gaf een gedreven speech ter ondersteuning van de Deense kandidatuur, waarin hij verwees naar het innovatieve en vooruitstrevende karakter van de Deense handbalcultuur, wat later nog geïllustreerd zou worden met Streethandball. Dat er een verliezer zou zijn op het einde van de rit was bij voorbaat al jammer. De stemming werd uiteindelijk 24-22 in het voordeel van Denemarken, met één onthouding en twee landen die niet gestemd hebben. De ontlading bij de Denen was enorm, de ontgoocheling bij de Kroaten en de Hongaren navenant. In zijn dankwoord sprak

Stig-Morten Christensen verdedigt de Deense Bid.

8

de Deense secretaris-generaal Stig-Morten Christensen over de langste 45 seconden van zijn leven, verwijzend naar de duur van de elektronische stemming. Wat heeft de doorslag gegeven? Moeilijk te zeggen. Misschien de stem van Frankrijk? De Fransen (die aanvankelijk de Kroatische kandidatuur genegen waren) hebben lang getwijfeld, maar uiteindelijk heeft het feit dat Denemarken, net als Frankrijk, ook kandidaat was voor het WK 2015 de doorslag gegeven. De Denen zouden hun kandidatuur terugtrekken als ze het EK 2014 binnenhaalden, voor Frankrijk dus een te duchten concurrent minder. Maar de stemmen van België en Luxemburg waren in ieder geval ook beslissend...

De gouden bergen van de EHF

De EHF heeft de afgelopen jaren goed geoerd. Met een eigen vermogen van 7,5 miljoen Euro heeft de EHF een stevige appel voor de dorst gekweekt. De recente sponsordeal met VELUX, voor de Champions League, zal de EHF de komende drie jaar 2,5 miljoen Euro per jaar opbrengen. De EHF bracht haar commerciële activiteiten onder in een aparte vennootschap, de EHF Marketing GmbH, die vorig jaar een omzet boekte van 10 miljoen Euro. Waarvan zowat 3,5 miljoen terugvloeit naar de deelnemende clubs, de EHF strijkt 2 miljoen op en de rest gaat op in kosten. Het

tv-aandeel van de Champions League zit ook enorm in de lift: het seizoen 2009/2010 leverde meer dan 3800 uitzendingen op, meer dan een verdubbeling bij het jaar voordien. Commercieel gaat het de EHF dus voor de wind, maar dat heeft ook een keerzijde. De Belgische Handbalbond feliciteerde de EHF met de mooie resultaten maar riep op het einde van het congres tevens op om de kleine handballanden niet volledig buitenspel te zetten.

Kleine visjes

De EHF heeft de laatste jaren een aantal beslissingen genomen die het rendement ongetwijfeld fors verhoogd hebben, maar de kleine visjes in de handbalvijver werden daaraan opgeofferd: het lastenboek voor de Champions League is zo zwaar geworden dat het voor ploegen uit de kleine competities quasi onmogelijk geworden is nog deel te nemen. Daarnaast heeft de EHF het plan opgevat om de Cup Winners Cup en de EHF Cup te fuseren tot een nieuwe Europacup, die begint met een groepsfase. Ook hier wordt het voor landen zonder profcompetitie bijna onmogelijk om nog mee te doen. Enkel de Challenge Cup blijft over en daaraan doen de grote landen zoals Duitsland en Spanje niet mee. Voor de nationale ploegen werden opnieuw prekwificaties ingevoerd. De desastreuze gevolgen daarvan zijn ons inmiddels bekend: geen in-

terland met inzet gedurende anderhalf jaar voor het uitgeschakelde België. En België is niet alleen: 21 van de 49 stemgerechtigde leden kunnen niet deelnemen aan de EK kwalificaties. Ook Turkije, Italië, Finland, Bulgarije, Luxemburg, Groot-Brittannië, Cyprus, Georgië en nog een aantal kleine landen zitten in hetzelfde schuitje. België riep de EHF daarom op om een deel van de extra winst gegeneerd door het aan de kant schuiven van de kleine landen, te gebruiken om de Challenge Trophy voor landenteams op te waarderen en

de internationale samenwerkingsverbanden voor clubteams (zoals de Baltic League of de Beneluxliga) te steunen met een wild card voor de Champions League. De EHF is per slot van rekening niet enkel de federatie van de grote handballanden. De Belgische slotrede kende veel bijval bij de vertegenwoordigers van de andere kleine handballanden en de EHF beloofde een actieplan uit te werken om ervoor te zorgen dat de internationale handbalsterren ook nog in de kleine landen te zien zullen zijn. Wait and see... **David Van Dorpe**

ULRIK WILBEK: Een lang succesverhaal

Ulrik Wilbek is ongetwijfeld een van de meest succesvolle coaches uit de handbalgeschiedenis. De 52-jarige Deen begon zijn trainerscarrière op 27-jarige leeftijd bij de heren van Virum Sorgenfri in de Deense eredivisie. Op zijn dertigste werd hij coach van de dames van Viborg HK waarmee hij al snel successen boekte. Hij werd gevraagd als bondscoach voor de nationale damesploeg, waarmee hij in 1994 Europees kampioen werd en in 1996, in Atlanta, Olympisch goud veroverde na een bloedstollende finale tegen Zuid-Korea. Een strafworp van de eveneens legendarische Anja Andersen in de laatste seconde van de tweede verlenging leverde hem in Denemarken de heldenstatus op. Toen hij in 1997 met het damesteam ook de wereldtitel veroverde hield hij het bij de nationale damesploeg voor bekeken, want hij had alles gewonnen wat er te winnen viel. Hij keerde terug naar Viborg en werd 4 keer op rij Deens kampioen. In 2001 verloor Viborg de finale van de Champions League.

Bij de Deense federatie wilden ze Wilbek koste wat het kost terug, en zo werd hij bondscoach van de nationale mannenploeg in 2005. Op het EK 2006 en het WK 2007 veroverde Denemarken brons. In 2008 hadden ze wel prijs: Denemarken werd Europees kampioen op het EK in Noorwegen. Henrik Lacour Laursen, die bij de EHF verantwoordelijk is voor de Young Referees, en Wilbek goed kent, geeft aan dat zijn populariteit in Denemarken grenzeloos is. Hij behoort tot de Top 10 meest bekende Denen, maar zijn populariteit overschrijdt die van de eerste minister vele malen. Het is bijna niet mogelijk om met hem iets te gaan drinken, want overal wordt hij aangeklampt voor handtekeningen en foto's.

Zijn status in Denemarken kan ook blijken uit het volgende: in de luchthaven van Kopenhagen lag het boek van Wilbek over groepsmanagement tussen dat van Steve Jobs (Apple) en dat van Bill Gates (Microsoft). Het EK 2014 in Denemarken zou, volgens Wilbeck, zijn laatste kunststukje als trainer moeten worden...

Ondanks verlies kijken Rhino, Hasselt en Sint-Truiden positief terug op Europese campagne

“Veel bijgeleerd en vooral belangrijk voor de teamsfeer”

Met 25-33, 37-16 en 45-27 verliezen in de Europese beker. Sommigen zouden nooit meer op een handbalterrein willen verschijnen van schaamte, denk je dan als leek, maar dat is helemaal niet het geval bij de Belgische handbalploegen die Europees meededen. Integendeel zelfs. Je hoort zowaar enkele enthousiaste reacties en in de toekomst opnieuw deelnemen wordt nergens afgewezen, noch in Turnhout, noch in Hasselt, noch in Sint-Truiden. Uiteraard met enkele restricties.

Bruno Willems (Initia Hasselt): 'Het kost veel'

Initia-voorzitter Bruno Willems was ronduit opgetogen over de dubbelontmoeting met het

Roemeense Bacau. 'Er was slechts één smet op de verplaatsing naar Roemenië. Zij hadden gewoon de busreis tussen Boekarest en Bacau geannuleerd omdat we weigerden om die te betalen. Uiteindelijk hebben we toch een bus zelf betaald, maar we rekenen erop die factuur te recupereren via de Europese Handbalfederatie, want het is de organiserende ploeg die daar moet voor zorgen.'

Maar voor het overige is de Hasseltse voorzitter zeer tevreden over het Europese avontuur. 'Op sportief gebied hebben we ons kranig verdedigd. Tot enkele minuten voor het einde stond het in de terugmatch nog gelijk in een wedstrijd die door de Roemeense televisie rechtstreeks uitgezonden werd. Vooral voor de teamgeest was dit een leuke belevenis. Als je mekaar ook beter leert kennen buiten het handbalterrein, levert dat vooral positieve ervaringen op. Dat is teambuilding, die je de rest van het seizoen meedraagt binnen de groep. Europees meedoen, is tevens een waardemeter om te zien hoe ver je als club staat in Europa. Ook dat is leerzaam.'

Natuurlijk beseft Bruno Willems dat een Europese campagne geen winstgevende zaak is. "Die kost geld. Er is niet alleen de verplaatsing en de huisvesting van de bezoekende ploeg, maar er zijn ook de scheidsrechters en de wedstrijdcommissaris. Aanvankelijk hadden we twee Luxemburgse refs, maar vier dagen voor de match begon, meldde één van beiden dat hij

Bruno Willems: het scheelde niet veel in Roemenië...

niet kon komen wegens werkomstandigheden. Daardoor kregen we twee Letten op bezoek. Twee scheidsrechters en een waarnemer kostten ons 2300. Deze keer was het natuurlijk een stuk heikracht. Maar dit soort toestanden is er in het verleden al wel de oorzaak van geweest dat sommige clubs afhaken en niet meer deelnemen aan de Europese bekertjes. Wij krijgen weliswaar steun van de stad Hasselt, van de sportdienst, maar dat is niet genoeg. Je moet dat geld wel neerleggen. Cash dan nog wel tijdens de "technische meeting". Dat zijn toch geen toestanden meer in 2010.'

Een reden voor Initia Hasselt om niet meer deel te nemen aan een nieuwe Europese campagne? 'Helemaal niet. De filosofie binnen de club is om Europees te spelen vanaf het moment dat we een prijs halen. De mannen wonnen vorig seizoen de beker en dus werd het Europees handbal. De vrouwen eindigden twee

David L'hoest

keer op de tweede plaats. Winnen zij dit jaar een prijs, dan spelen ook zij volgend seizoen Europees,' belooft voorzitter Willems.

Romain Martens: 'We maakten er in Sint-Truiden een handbalfeest van'

Eigenlijk compleet dezelfde filosofie bij Romain Martens van bekerwinnaar Sint-Truiden. 'Mochten we alleen maar derde of vierde geëindigd zijn, dan hadden we ons niet ingeschreven, maar onze meisjes paktten de beker en dan krijgen zij als beloning een Europese verplaatsing. Dan moeten we maar zien dat we het plaatje financieel rond krijgen.'

Op dat gebied kijken ze in Sint-Truiden nog met andere ogen tegen de lottrekking aan. Zolang de tegenstander zich bevindt in een straal van 1000 kilometer rond Sint-Truiden blijft het doenbaar. Want wij zijn niet met het vliegtuig, maar met de bus naar Zweden getrokken. Wij hebben het in het verleden al enkele keren aangekaart, maar de EHF houdt geen rekening met de vraag van kleinere landen of kleinere ploegen om de onkosten te beperken. Het is dikwijls de drempel die vele ploegen afschrikt om deel te nemen. Ze kan immers de degelijke werking bij een club beperken. Ook bij ons kre-

gen we dure scheidsrechters uit Madeira. Een plezierreisje misschien voor die mensen, maar met refs uit Duitsland, Spanje of Frankrijk wordt het kostenplaatje tot één derde beperkt. Waarschijnlijk interesseren de Europese handbalinstanties zich niet voor ploegen die op de centen moeten letten? Gelukkig organiseren we met de meisjes allerlei extra-activiteiten, waardoor een deel van de kosten gecompenseerd wordt en verder kunnen we voor zulke evenementen ook op een kleine subsidie van de stad rekenen.'

Maar Romain Martens wil niet klagen, want een Europese ontmoeting heeft ook vele positieve kanten. 'Het is altijd iets speciaals. Je legt contacten en je maakt kennis met ploegen waar je anders nooit zou tegen spelen. Er is ook de organisatie van een Europese thuismatch en wij hebben getracht er een handbalfeest van te maken, ook al wisten we vooraf dat we op sportief gebied tegen een Zweedse ploeg met Deense invloeden geen schijn van kans hadden. De uitslag geeft een vertekend beeld van de wedstrijd, waarin we toch een tijdje behoorlijk meededen. Natuurlijk leerden we eruit, maar of we daar ons nut kunnen uithalen voor de Belgische competitie, weet ik niet zo. Het zijn echter wedstrijden zoals je die in onze nationale competitie nooit meemaakt.'

Lugi Lund - HB Sint Truiden: Anna Lagerquist gaat Sarina Leenen voorbij

12

Conny Schepers: 'Rhino zal Europees debuut niet vergeten'

Voor Rhino Turnhout betekenden de Europese wedstrijden zelfs het debuut van de club op het Europese toneel. Trainster Conny Schepers zag bijna niks anders dan positieve zaken na twee wedstrijden tegen de Nederlandse Handbalacademie.

'Het waren sowieso twee wedstrijden op een hoog niveau en dat neem je sowieso mee tijdens de eerstvolgende wedstrijden. Bovendien waren de ontmoetingen uitstekend voor de teambuilding. Wij hebben twintig speelsters in onze kern zitten en die zijn allemaal mee geweest. Zeventien ervan kwamen in aanmerking om Europees te spelen en allemaal - zelfs diegenen die in de nationale competitie nog niet zo veel aan bod gekomen waren - hebben

ze geproefd van dat Europese handbal, nadat ik ze in individuele gesprekken vooraf had verteld hoe ik tegen ieder van ze aankeek na drie maanden trainen en wedstrijden spelen. Want tenslotte was ik hun nieuwe trainster en wisten ze niet allemaal wat ik over ze dacht. Ondanks de naakte uitslagen, hadden wij echt niet het gevoel dat we weggespeeld werden. Wij misten bovendien één basisspeelster, terwijl wij er tijdens de match zelf nog drie verloren. Twee van hen speelden we zelfs voor langere tijd kwijt. Dat is misschien het enige smetje op deze Europese campagne.'

Over hetgeen ze bijgeleerd hadden tegen het kruim van de aankomende beloftenploeg voor Oranje, waren ze duidelijk bij de Turnhoutse meisjes. 'Dit was natuurlijk een zeer goede ploeg, bij wie een doelvrouw de dag nadien met het A-team mee naar Spanje vertrok. En zij wilden uiteraard ook nog wel iets leren. Al hun wedstrijden werden dan ook op video vastgelegd en nadien geanalyseerd. Elk technisch foutje bij onze ploeg werd dadelijk afgestraft. Onze meisjes hadden dat natuurlijk ook geconstateerd. Er werd zelfs nog even om gelachen, toen ze in de volgende match tegen Bocholt al bij de rust met 21-8 voor stonden en

op hun beurt elk foutje van de tegenstandsters afstraffen.'

Ook qua afstand hadden de Turnhoutse meisjes niet te klagen. 'De Handbalacademie speelde haar thuiswedstrijden in Arnhem en dat was voor ons dan ook geen financieel probleem. Er kwam zelfs nog een bus met supporters achter. Dat zegt genoeg over een club, die toch ontzettend snel gegroeid is. Vraag was of ze dat ook extra-sportief aankon. Maar bij de thuismatch was alles perfect in orde. Er werd nog een aparte handbalvloer gelegd. Dat is al-

lemaal niet zo evident. Om hen te bedanken, organiseren onze dames op 19 december een brunch voor bestuur en medewerkers.

Gelukkig is deze ploeg ook bijzonder inventief en bij één van de komende thuiswedstrijden is er een soort kerstmarkt voorzien met Glühwein en hapjes en koopjes. Ook zulke activiteiten duiden erop dat de sfeer in deze ploeg uitstekend is en dat we er nu alles zullen aan doen om de play-offs te bereiken. En eens we daar geraakt zijn, zien we wel verder.'

Marcel Coppens

HC Rhino - Handbal Academie: Zuzanna Pacyna scoort één van haar vier doelpunten voor Rhino.

Uitslagen Belgische ploegen in de Europese bekercups

Bekerwinnaars vrouwen:

(2de ronde): Sint-Truiden - Lugi (Zwe) 18-33 (terug: 16-37)

EHF Cup vrouwen:

(2de ronde): Wezet - Dunarea Braila (Roe) 17-39 (terug: 17-32)

EHF Cup mannen:

(1ste ronde): Tongeren - Teramo (It) 36-21 (terug: 33-19)

(2de ronde): Tongeren - Rode Ster Belgrado (Ser) 23-25 (terug: 25-24)

Challenge Cup vrouwen:

(3de ronde): Rhino - Handbalacademie (Ned) 21-29 (terug: 27-45)

Challenge Cup mannen:

(2de ronde): Initia Hasselt - Bacau (Roe) 25-33 (terug: 29-31)

Berchem en Tongeren grote winnaars eerste België-Luxemburg weekend

De kop is er af. Het eerste internationale weekend van de Benelux-liga vond plaats eind oktober. Bocholt en Atomix trokken naar Luxemburg, Hasselt en Tongeren ontvingen Luxemburgse ploegen in eigen hal. Het Luxemburgse Berchem en onze landskampioen Tongeren haalden 6 op 6 en werden de grote winnaars van het weekend.

Initia Hasselt - Esch: Christian Bolalo versus Jef Lettens

De Belgen kenden wisselend succes tegen de Luxemburgers. Atomix beleefde een turbulente aanloop naar het Beneluxliga weekend, met het ontslag van trainer Pierre Danckaert. Toch sleepten de Atomixers 3 punten mee terug naar Haacht, te danken aan een goede prestatie op zondag tegen Dudelange. Bocholt moest heel het weekend aantreden zonder de geblesseerde Bart Lenders. Met slechts één op zes deed Bocholt, net als Dudelange, puntengewijs een zeer slechte zaak. De Noord-Limburgers hadden overigens wel uitzicht op meer, daar tegen Berchem slechts met één doelpuntje verschil werd verloren.

De Eburonen reden thuis een foutloos parcours, tegen Esch en Differdange. Met een indrukwekkende David Polfliet, en zetten hun beide tegenstanders autoritair opzij. Initia Hasselt moest het gehele weekend dan weer alle zeilen bijzetten: tegen Differdange, dat kon bogen op een uitstekende (Roemeense)

doelman, was de overwinning tot in de slotseconden in gevaar. De volgende dag was Hasselt in de eerste helft baas over Esch, maar de inbreng van schutter Jeff Decker (tegen Tongeren amper ingezet) in de tweede helft gaf de doorslag. Hasselt moest nipt de duimen leggen. Esch vierde de overwinning uitbundig, tekenend voor het belang dat in het Groot-Hertogdom aan deze competitie wordt gehecht.

De toppers in Luxemburgse competitie blijken overigens even onbeslist en onvoorspelbaar als die in de Belgische competitie: Differdange haalde thuis al 5 op 6 in de Beneluxliga tegen de ploegen uit eigen land, ondanks de 0 op 6 in België. Berchem speelde op verplaatsing bij de concurrenten 3 keer gelijk.

Veel zal duidelijk worden na het Nederland-Luxemburg weekend op 18 en 19 december 2010, wanneer Dudelange en Berchem naar Nederland afzakken, en BEVO en E&O Luxemburg bezoeken.

Hasselt – Differdange 26-25
Tongeren – Esch 25 - 20
Dudelage - Bocholt 29-29
Berchem – Atomix 31-25

Tongeren – Differdange 32-16
Hasselt – Esch 26-28
Berchem – Bocholt 26-25
Dudelage – Atomix 27-31

Tom Robijns door de verdediging van Red Boys Differdange

Play-off strijd woedt onverminderd voort

'Wij doen vandaag een gouden zaak. We nemen afstand van Sasja en ook Bocholt blijft achter ons, twee rechtstreekse concurrenten. Vier punten is nog geen zekerheid, maar het is toch al een serieuze stap richting play-offs én de Beneluxliga. Bovendien kunnen we nog profiteren van de onderlinge confrontatie tussen Bocholt en Sasja.'

Aan het woord is Predrag Dosen. De T1 van Sporting Nelo sprak die profetische woorden na de uitoverwinning van zijn ploeg bij Sasja, half november. Een overwinning die door spelers en supporters van de Noord-Limburgse fusieclub op bijzonder veel vreugde -én opluchting- werd onthaald. Predrag Dosen was niet te beroerd om toe te geven dat zijn spelers erg diep moesten gaan om de Hobokenaars achter zich te houden...

16 'En schrijf Sasja vooral niet af voor de play-offs,' voegde Pecca Dosen eraan toe, 'Ze hebben een team dat op mekaar ingespeeld raakt. Tongeren, Hasselt en Bocholt hebben dat ook. Bij ons stelt zich een probleem. Ik ben momenteel nog steeds bezig met uit een brede kern een team te vormen. Dit is mijn derde seizoen in

Neerpelt en ook mijn derde ploeg, begrijp je? Ik moest telkens opnieuw beginnen: vorig jaar zijn acht spelers vertrokken, vier juniors zijn bijgekomen plus vier nieuwelingen. Intussen moet ik ook zorg dragen voor de opleiding van de jonge talenten. En in de competitie zorgen dat er prestaties worden neergezet. De druk is bijzonder zwaar bij Nelo. Ik heb het clubbestuur om tijd en geduld gevraagd. Want een team zet je niet zomaar neer. Maar geduld oefenen is moeilijk in Neerpelt. Bestuur en supporters vragen maar één ding: prestaties, resultaten, winnen ... En dat is niet echt de juiste mentaliteit, dat heb ik ze ook gezegd. Ik wil een ploeg uitbouwen op langere termijn, een ploeg voor de toekomst, en af en toe een prestatie neerzetten. Langetermijndenken is nieuw bij Nelo..'

Op koers

In tegenstelling met vorig jaar is Predrag Dosen alvast tevreden over de eerste competitieronde. Ook al gaf Sporting in extremis een onbestaand Eynatten een punt cadeau...

Laslo Nagy: een aanwinst voor sporting NeLo.

Predrag Dosen: 'Wij zitten alleszins op koers. Die eerste ronde is goed verlopen. We hebben toch twee toppers gewonnen, tegen Sasja en tegen Bocholt. Maar onze prestatiecurve was over het algemeen te grillig. Te weinig constante tegen de minder sterke ploegen. Ik herhaal, er stond bij momenten nog geen hecht team, geen groep die mekaar blindelings vindt. De uitwedstrijd tegen Sasja was wellicht een keerpunt. Daar hebben we de deur van de play-offs op een kier gezet. Maar daarna volgt het lastigste: wedstrijden winnen die we moeten winnen. En geloof me, de topploegen gaan onderling ook nog punten verspelen of steken laten vallen tegen de onderste helft. Zoals Hasselt tegen Atomix. Of wij tegen Eynatten. Dat zijn gevaarlijke matches...'

De vierde stek in de rangschikking is doorgaans een strijdplaats voor de play-offs. Dat was zo de voorbije jaren en anno 2011 kondigt zich niet aan als een uitzondering. Mag Sporting Nelo zich al van die strijdplaats verlost beschouwen?

'Ik denk nog altijd dat het tussen Sasja en Bocholt zal gaan voor die vierde plaats,' weet Predrag Dosen, 'en ik vrees dat Bocholt een moeilijke tweede ronde tegemoet gaat. Zeker door al die blessures. Maar al bij al vind ik het een zeer boeiende competitie, zeker voor de prijzen. Er staan bovenaan vijf ploegen die elkaar waard zijn. Het klassement voor de play-offs is nog verre van definitief. En wat Nelo betreft: we zijn goed bezig, maar er blijft nog veel werk te doen.'

De kloof

Nog voor de winterstop gaapt er een grote kloof in 's lands topklasse. Een kloof tussen de plaatsen 5 en 6. Vorig seizoen was die vijfde stek nog een strijdplaats. Dit jaar lijkt die strijd al gestreden: het gat tussen kop en staart is aanzienlijk. En daar is Sasja in niet geringe mate verantwoordelijk voor...

'Dat klopt, maar ik had liever een gat gemaakt tussen 4 en 5,' lacht Sasja-coach Alex Jacobs. 'Jammer van die thuisnederlaag tegen Nelo. Daar hebben we de rol gelost eigenlijk. Vier

punten achterstand is veel met nog slechts acht matches te gaan. De ploegen uit de onderste helft zijn niet sterk genoeg om de topteams te bedreigen. Toch niet op regelmatige basis. Enkel onderling zullen de titelkandidaten nog punten verliezen. Maar goed, eigenlijk waren de play-offs niet meteen een doel voor ons, wel een optie. Bijzonder interessant aan deze formule is dat je tot op de eindmeet in strijd blijft voor de play-offs. Wat Sasja betreft hebben we gedaan wat we moesten doen: de thuismatches gewonnen die we moesten winnen. Het is ooit anders geweest, of niet soms? En Bocholt uitschakelen in de beker is ook niet niks. Bovendien moesten we maar twee keer nipt de duimen leggen voor Nelo. We zijn lange tijd met Nelo in strijd geweest voor plaats 4, maar die thuisnederlaag heeft de kaarten geschud. We hadden toen net iets te weinig kracht over na de zware bekerwedstrijd twee dagen voordien. En iets te veel blessures. Met Axl Van Ginneken en Dennis Thijs erbij hadden we meer wisselmogelijkheden gehad. Maar, het is nu zo, daar moet je niet om balen.'

Tevreden

'Nee, ik mag zeker niet ontevreden zijn over die eerste ronde,' vervolgt Alex Jacobs, 'onze gevaarlijkste tegenstanders nu zijn de zogenaamd zwakkere ploegen. Het venijn zit in de staart, geldt zeker voor Sasja. Verder verloopt de competitie vrij boeiend. Mijns inziens laten de ploegen uit de onderste helft het wel wat afweten. Zij zorgen niet of nauwelijks voor verrassingen. Er zijn geen uitschieters meer.'

Jeffery Jacobs trekt KV Sasja mee naar een hoger niveau

De bovenste vijf vechten het onderling uit, de onderste helft ook. Dat is toch wel een mankement aan deze formule. Dat bewijst opnieuw dat we behoefte hebben aan een competitie met meer evenwaardige ploegen. Of ik een oplossing heb? Goh, de topklasse nog inkrimpen misschien, tot 8 ploegen die elkaar waard zijn. En die daarvoor de nodige trainingsarbeid willen leveren. Eventueel ook met midweekwedstrijden, zoals in het volley. Maar ik ben wellicht de enige die daar voor pleit ...

Een persoonlijke voldoening is alleszins het feit dat Sasja er opnieuw staat met een getalenteerd team gevormd uit eigen kweek. En op de bank zit een volgende generatie die er ook zijn mag. Nu nog wat groen achter de oren, maar in de toekomst klaar om over te nemen. Ik hoop alleszins volgend jaar opnieuw kandidaat te zijn voor de play-offs. Die keuze voor eigen

jeugd is altijd mijn stokpaardje geweest. En ik hoop dat er nog ploegen zullen volgen.'

De titelstrijd laat de Hobokense T1 voorlopig aan zich voorbijgaan...

'Voor de titel zie ik nu nog niet onmiddellijk een uitgesproken favoriet,' besluit Alex Jacobs, 'Hasselt is misschien wel de minst kwetsbare ploeg als het op blessures aankomt dankzij hun brede kern. Het zou wel eens tussen Hasselt en Tongeren kunnen gaan ....'

'Dat weet ik niet, de competitie is nog lang,' reageert Initia-coach Luc Boiten nederig, 'we hebben nog Bocholt en Nelo. Voor Sasja wordt het moeilijk om bij de beste vier te geraken. Maar het is mijns inziens nog lang niet gespeeld. Op koers? Wij zitten bij momenten op koers, maar laten soms ook steekjes vallen. Er is nog heel veel werk...'

Cois Van Aelst

oude glorien dag

U21

Nationale junioren moeten zich tegen Polen, Hongarije en Roemenië kwalificeren voor WK

Op 7, 8 en 9 januari 2011 wordt in Luik het WK-kwalificatietornooi U21 gespeeld. Onze nationale junioren krijgen Polen, Hongarije en Roemenië voorgeschoteld. Geen makkie, evenmin een mission impossible, als we bondscoach Michel Kranzen mogen geloven. Voor deze generatie U21 betekent dit tornooi een afscheid. 'Dit is hun laatste kans om zich voor een groot internationaal tornooi te kwalificeren. Daarna zullen ze het bij de grote jongens moeten bewijzen...,' weet Michel Kranzen.v

België - Nederland in de Alverberg: 21-27

Op Allerheiligen speelden de Belgische junioren een vriendschappelijke interland tegen hun Nederlandse leeftijdsgenoten. Zes Belgische spelers hadden een zwaar Benelux weekend in de benen. 'Voor mij is het resultaat van ondergeschikt belang,' liet Michel Kranzen zich vooraf ontvallen. Na een erg gelijkopgaande, best genietbare partij moesten onze landgenoten met 21-26 de duimen leggen voor het jonge Oranje. Of het alsnog een geslaagde test was? 'Eigenlijk niet,' verbaast Michel Kranzen, 'dat Benelux weekend is geen excuus, er bestaat trouwens geen excuus voor deze nederlaag. De wedstrijdanalyse zegt dat we in verdediging niet agressief genoeg waren, dat we te weinig organisatie hadden om er als defensie op internationaal niveau te staan.

In aanval was er gebrek aan snelheid en hebben de spelers mekaar voortdurend moeten zoeken. Nochtans incasseren we slechts 26 goals, en dat is behoorlijk. Slechts 21 keer scoren is dan weer ondermaats. Kortom, we weten dat we nog werk hebben...'

Blessurelast

De Belgische ploeg geeft nochtans een erg solide indruk. Er zit tempo in het team en ook knap wat schotkracht. Bovendien bevestigt doelman Jef Lettens zijn grote klasse. Beyne en Hasselt zijn overigens hofleverancier. Tendens of toeval? 'Er bestaan geen tendensen voor mij,' aldus Kranzen, 'mij interesseert enkel de beste spelers selecteren. Dat nogal wat jongens samen in één club spelen kan een voordeel

zijn, maar evenzeer een nadeel. Mijn enige taak is de beste spelers bij mekaar brengen en die zo goed mogelijk doen renderen. Opvallend is wel dat de selectie geen spelers meer bevat uit tweede nationaal. Ze spelen allen in onze topklasse. Dat twee clubs het leeuwendeel leveren is louter toeval. Veel belangrijker is dat die jongens speelkansen krijgen bij hun club. Want je doet maar ervaring op dankzij veel spelen.'

De nationale mannenploeg werd in het verleden nogal vaak geteisterd door afzeggingen of gebrek aan interesse van topspelers. Hoe zit het nu bij de junioren: is dit de sterkste selectie?

Michel Kranzen: 'Ik denk wel dat dit de sterkst mogelijke groep is. Vooral omdat het jongens zijn die bereid zijn voor de nationale kleuren te werken. Van de rest neem ik afstand. Een voorbeeld: Bartek Kedziora, vorig jaar topschutter in de Belgische competitie, was geselecteerd maar heeft beslist niet te spelen. Dat is jammer, maar helaas. Ik lig daar niet wakker van. Als een speler niet voor honderd procent gemotiveerd is,

hoort hij niet in de selectie thuis. Want dan haal je nooit het maximum uit die speler en bijgevolg ook niet uit de ploeg. Een team is en blijft de optelsom van de individuen. Ik had die ene speler er graag bij gehad, maar van deze groep weet ik zeker dat ze allen supergemotiveerd zijn.'

Het enthousiasme van de bondstrainer wordt getemperd als hij het over de ziekenboeg heeft. 'We hebben drie langdurig geblesseerden, en niet van de minste: Toon Habraken, Brecht Wertelaers en Jeroen De Beule. Drie vaste waarden zeg maar, waarop we niet moeten rekenen. Akkoord, niemand is onvervangbaar, maar dit trio betekent toch een serieuze aderlating voor de ploeg. Uiteraard hebben we een probleem, maar ik wil dat ook niet dramatiseren, evenmin als excuus aanvoeren. Het geeft gewoon kansen aan anderen om zich te manifesteren. Misschien vermindert wel de druk om een definitieve selectie af te dwingen, maar het zij zo. Ik zal wel zorgen dat er genoeg druk op de ketel blijft voor het kwalificatietornooi.'

Sebastien Jurdan met de Belgische staf: Dries Boulet, Michel Kranzen en JC Hougardy

Doel: Jef Lettens (Hasselt), Salvatore Guarnieri (Beyne)
Veld: Nathan en Thomas Bolaers, Benjamin Danesi, Sébastien Jurdan
Beyne), Robbert Bogaerts, Tom Robeyns, Bram Vandergoten, Thoma
Hasselt), Vedran Kopljar, Maxime Lambreghts, Ruben Roelants (alle
Arber Qerimi (Tongerren), Marek Mrowiec (Nelo)

..., Benoit Neuville (allen
s Vanderstraeten (allen
n Sasja), Ben Luyten en

België - Nederland in Luik: 24-25

Tegenstanders

In het WK-kwalificatietornooi staan Polen, Roemenië en Hongarije tegenover onze jonge landgenoten. Tegenstanders om U tegen te zeggen en dus een loodzware opdracht straks in Luik.

'Klopt, maar ik geef mij per definitie nooit gewonnen, dat is mijn uitgangspunt. We gaan ervoor om elke wedstrijd een resultaat neer te zetten, niet om eervol te verliezen,' klinkt Michel Kranzen strijdlustig. Intussen heeft de juniorencoach ook al aardig wat kennis van de tegenstander gesprokkeld.

'Wat weten we? De Polen ken ik, ik heb ze al aan het werk gezien. Een beetje onverwacht, verrassend eigenlijk, heeft Polen zich niet voor het EK kunnen kwalificeren. Een meevaller, denk je dan, maar dat is zeker niet zo. We kunnen van Polen verliezen met 10 doelpunten verschil, maar we kunnen er ook tegen winnen.

Hongarije is de grote onbekende. Blijkt dat er nog maar weinig ploegen tegen de Hongaren gespeeld hebben. Twee jaar geleden was Hongarije wel vijfde op het EK, maar daarna zijn de Hongaren weggezakt en wat van het toneel verdwenen. Mogelijk door een generatiewissel, we weten het niet precies.

Roemenië is in theorie de taaiste klant, de ploeg met de sterkste reputatie, en ook prominent aanwezig op het laatste EK. Wel...

wij hebben die ploeg geklopt op de Partille Cup in Zweden. Is dat een garantie voor succes? Absoluut niét. Maar ik zeg wél dat elke ploeg dat tornooi kan winnen, en elke ploeg kan ook van een andere verliezen. Bovendien zal België nooit de luxe hebben om te kunnen zeggen: we hebben een makkelijke poule. We moeten zo'n hoogstaand tornooi beschouwen als een cadeau. Het is een opportuniteit om tegen dergelijke landen te mogen spelen. Zó moeten we naar die WK-kwalificatie toeleven. Zich amuseren om het maximum uit zichzelf te halen, snap je?'

Michel Kranzen is niet te beroerd om toe te geven dat voor ons Belgen zo'n internationale opdracht altijd een avontuur blijft, zo'n beetje permanent reizen om te leren...

'Ach, voor ons Belgen zal het altijd wel reizen om te leren blijven. Maar we moeten ook stilaan een resultaat neerzetten. Of het thuisvoordeel echt een voordeel is kunnen we pas beoordelen in januari, tijdens het tornooi zelf. Dat klinkt misschien raar, maar vermits wij weinig of geen interlands spelen met de nationale junioren, en dan nog omzeggens nooit in eigen land, weet ik niet hoe de spelers op dat zogenaamde thuisvoordeel zullen reageren. Is het voor hen een stimulans? In hoeverre kan het thuispubliek een achtste man worden? En nog: hoe zit het eigenlijk met de publieke belangstelling?

Dat is allemaal koffiedik kijken. Misschien heeft het lokale handbalklimaat er in Portugal voor gezorgd dat we daar tweede werden en in Zweden dat we een sterke Partille Cup hebben gespeeld. Maar mentaal zijn we er alleszins klaar voor.'

Toekomstmuziek

Tot slot: hoe zit het met finishing touch van onze U21 voor zo'n belangrijke uitdaging. Michel Kranzen: 'Ondanks de blessures probeer ik elke positie dubbel bezet te krijgen. Dat vraagt voorlopig nog wat denk- en puzzelwerk, maar het lukt wel. Andere landen kennen dat probleem niet. Frankrijk recruteert bij de U21 uit een kern van 100 spelers. Noorwegen werkt met een voorselectie van 60 spelers. Dat betekent 8 à 9 spelers op elke positie, als er dan eentje uitvalt heb je nog wisselmogelijkheden genoeg zonder je team te verzwakken. Die luxe hebben wij helaas niet. Maar een dubbele bezetting moet kunnen. Qua voorbereiding trainen we om de twee weken. Die trainingsuren met de voltallige

selectie zijn erg belangrijk. En dan ben ik nog op zoek naar een sterk bezet tornooi in de kerstperiode, als ultieme test naar de WK-kwalificatie toe. Geen slechte voorbereiding? Niet akkoord. Ik beschouw dit nog steeds als onvoldoende. Vooral naar de toekomst toe moeten we de nodige lessen trekken en proberen beter te doen. Ik heb vorig weekend in Polen met de Noren en de Tsjechen gepraat. Hun programma's zijn een jaar op voorhand volledig klaar. Zo zou voor de selectie U19 van Alex Jacobs het programma voor volgend jaar nu al bekend moeten zijn. Dat betekent voor het Belgische handbal een totale ommezwaai, een revolutie zeg maar. De competitiekalender moet dan op papier staan, want die wordt zwaar belast door dat programma van de nationale selecties. Toekomstmuziek? Nee, de boodschap moet zijn: daar proberen we iets aan te doen. Voor de leeftijdsgroep U21 praat men vandaag internationaal over minstens 20 voorbereidingswedstrijden. Dan snap je meteen waarom wij achterop hinken...'

Cois Van Aelst

Het kwalificatietornooi

WK-kwalificatietornooi op 7, 8 en 9 januari 2011 in Luik met België, Polen, Hongarije en Roemenië.

Wedstrijden gaan door in de kleine zaal van de Country Hall, Allée du Bol d'Air 19, 4031Angleur

Vrijdag 7 januari

18h Polen - Hongarije
20h België - Roemenie

Zaterdag 8 januari

16.30h Hongarije - Roemenie
18.30h België - Polen

Zondag 9 januari

14.30h Roemenie - Polen
16.30h België - Hongarije

Chef-SR François Mulleners: 'We zijn er nog niet, maar we zijn op goede weg...'

Dat François Mulleners (61) één van de belangrijkste steunpilaren van de VHV is, is eigenlijk nog een understatement. Vanuit een duidelijke visie en met heel veel inzet en doorzettingsvermogen heeft de Limburger toch structureel vooruitgang kunnen boeken met de arbitrage. En vergis U vooral niet: het leiden van de scheidsrechterswereld is regelmatig ook wel eens lijden. Weinigen van ons kunnen zich voorstellen wat er op een gemiddelde maandagmorgen allemaal in de mailbox van de Chef-Scheidsrechter te vinden moet zijn. Naast zijn activiteiten op Vlaams en Belgisch vlak vormt hij samen met Klaus Convents en Roger Xhonneux ook een constante in onze Europese relaties. Waarschijnlijk is François Mulleners de man die in Vlaanderen het meeste voeling heeft met de Europese Handbaltop, want hij wordt door de EHF met de regelmaat van de klok ingezet als 'delegate' om risicowedstrijden in de hand te houden in de Champions League en andere Europabekers. Een erg bezige bij dus, die sympathieke Limburger, die ook professioneel een functie met veel verantwoordelijkheid bekleedt bij Tessenderlo Chemie, en dat ondervinden we aan den lijve we als we een afspraak willen prikken...

Als we François Mulleners eindelijk kunnen strikken is hij net terug van Tremblay en France, ten noorden van Parijs, waar hij EHF-delegate was voor de confrontatie van de lokale ploeg met Fiqas Aalsmeer in de Cup Winners Cup. 'Aalsmeer heeft mij aangenaam verrast. Pas in het laatste kwartier moesten de Nederlanders de rol lossen,' opent François Mulleners het gesprek. Een gesprek over arbitrage,

Europese opdrachten, maar ook -en vooral- over zijn werk in eigen land.

Wat houdt de taak van EHF-delegate precies in, François? 'Die opdracht is verschillend naargelang het Champions League (CL) of andere Europese bekens betreft,' verklaart hij nader. 'In de CL is je taak uitgebreider en belangrijker, omdat je daar te maken hebt met het aspect marketing én met televisie. Maar in elke Europese beker moet je controleren of de wedstrijd goed voorbereid is, of er bijvoorbeeld tafelofficials aanwezig zijn. Overbodig? Weet je dat er op dat niveau nog clubs zijn die tafelofficials vergeten aan te vragen aan hun federatie? Dan is er een technische meeting voor afspraken in verband met de clubkleuren en het gedrag op de bank. Afspraken met tv over het aantal camera's, wie exact het beginsignaal geeft, want doorgaans gaat zo'n wedstrijd live. En dan zijn er ook specifieke afspraken over de algemene presentatie, de Europese hymne, de entree van ploegen en scheidsrechters in de arena. Na de match moeten de spelers zich naar de mixed zone begeven voor de TV interviews. En een kwartier na de wedstrijd volgt nog een persconferentie. Kortom, de EHF-delegate moet alles voor, tijdens en na de wedstrijd controleren, en eventueel bijsturen. In de CL is er ook een marketing supervisor, onder meer oude bekende Marc Gysels doet dat, en die neemt een aantal

taken van ons over. Enkel bij de mannen voorlopig, bij de dames moeten we alles zelf coördineren...'

En wij die dachten dat een EHF-delegate louter met de arbitrage had te maken ...

François Mulleners: 'Nee, onze taak heeft eigenlijk maar beperkt met arbitrage te maken, dat is een complete misvatting. Trouwens, ook in de Belgische competitie is dit zo. Onze eerste taak is er voor zorgen dat de wedstrijd correct verloopt en dat er geen aanleiding is om een klacht in te dienen, om eventueel die match te laten herspelen. Want je kunt je wel voorstellen dat zulks in Europees verband een catastrofe is. Kosten, organisatie, en zo meer, want er zijn geen vrije data. Wij moeten zorgen dat het beeld van die wedstrijd positief blijft naar toeschouwers en tv-kijkers toe. Geen calamiteiten, geen herrie, geen opstootjes onder de spelers, zeker ook orde en gezag op de bank. Maar achteraf maken we met de scheids ook een evaluatie, over sterke en zwakke punten, dingen die verbeterd kunnen worden en zo meer.'

Respect

Je hoort al wel eens van onze eigen EHF-scheidsrechters dat een wedstrijden leiden in de Europabeker of een Europees tornooi makkelijker is dan in de eigen competitie. Een fabel of de realiteit? 'Ach, dat moet je nuanceren,' zegt François Mulleners, 'Het is zeker zo dat er in Europabekerwedstrijden meer respect voor de scheidsrechters. Er wordt veel meer aan handballen gedacht, de fouten gebeuren echt binnen de lijntjes. Uiteraard zijn er uitzonderingen, maar in onze eigen competitie wordt nogal vaak gezegd: kijk maar naar tv, daar mag dat wel ... Nee dus, een brutale fout wordt onmiddellijk bestraft en ook door die betrokken speler geaccepteerd. Een voorbeeld: als een speler in tegenaanval vertrekt zal bij ons een verdediger nog wel proberen hem in te halen om te storen, vaak onderuit te halen. Internationaal zie je dat niet, want men weet dat zo'n ingreep meteen een tijds straf of zelfs rood betekent. En dat maakt het Europees voor de refs wel makkelijker, of aangenamer.'

Onlangs geconfronteerd met de nieuwe lijst IHF-scheidsrechters viel het ons op

dat in dat selecte gezelschap geen enkele BeNeLux-vertegenwoordiger werd opgenomen. Wél nobele onbekenden uit de Ivoorkust, Qatar, China en zelfs de USA, toch niet meteen voor de hand liggende handballanden. Zijn onze arbiters dan zo slecht? 'Ook dat moet je nuanceren,' onderbreekt François Mulleners, 'Vroeger was elke ref met internationale kwalificatie sowieso IHF-scheidsrechter. Sinds de opsplitsing IHF - EHF kwam daar verandering in. De IHF-refs worden aangeduid per continent. Ze komen ook maar enkel in actie op grote IHF-tornooien, namelijk Olympische Spelen en WK's. Dat is zeer beperkt. En dat heeft ook voor gevolg dat je bijvoorbeeld op de Spelen een groot niveauverschil merkt tussen Europese en pakweg Afrikaanse scheidsrechters. Omdat die veel minder ervaring hebben en qua niveau veel lager fluiten. Intussen zijn er vanuit Europa zelfs mensen aangeduid om die refs op een hoger niveau te tillen. Onder meer onze Roger Xhonneux geeft daar geregeld cursussen en bijscholingen. Roger gaat ook naar het WK als waarnemer. Wij zijn dus zeker nog vertegenwoordigd in de IHF. Wij doen wel mee maar de plaatsen zijn erg beperkt.'

Arbitrage bij ons

Laat ons het eens over de eigen arbitrage hebben. Beweren dat onze nationale scheidsrechters al jaren onder vuur liggen is een open deur instampen. In België is arbitrage altijd een heet hangijzer geweest. Of daar een verklaring voor te vinden is?

François Mulleners: 'Misschien wel... Om te beginnen hebben we een aantal jaren geleden een geweldig dieptepunt gehad inzake recruiting. Tien jaar later dragen we die inzinking nog altijd mee. Een achttal jaar geleden zijn we begonnen met de instroom van scheidsrechters vanuit de jeugd, met opleiding vanaf het prille begin dus. Jongens van 14 à 15 jaar, tieners nog, die we geleidelijk opgeleid en ingeschakeld hebben. Uiteindelijk komen daaruit nu pas de eerste koppels bovendien. Ik denk aan Martens-Verdonck die stilaan hun plaats in onze topklasse verdienen. Maar al zijn die jongens nog maar 27, 28 jaar, ze fluiten al wel bijna 13 jaar. Gewoon maar om te zeggen dat je geen topscheidsrechters vormt in enkele jaren tijd. Dat vraagt geduld en begrip. Ondertussen hebben we een veroudering

van het scheidsrechterskorps gekend. En dan moet je een keuze maken: voortdoen met die oudere garde en het probleem opzijschuiven, of radicaal voor verjonging gaan. Wij hebben voor dat laatste gekozen...

Een tweede aspect dat de scheidsrechtersproblematiek kan verklaren is dat ons handbal een klein wereldje is. Iedereen kent iedereen. De ploegen komen dus heel vaak dezelfde refs tegen. Als scheidsrechters in een bepaalde wedstrijd een offday hebben, of een bepaalde beslissing wordt hen zwaar aangewreven, dan dragen ze zulks de rest van de competitie of soms langer met zich mee. Jammer, maar maak je geen illusies hoor, in onze buurlanden is dat ook zo. In Frankrijk heeft een goed scheidsrechterskoppel ruim drie jaar nodig om aanvaard te worden. En dan mogen ze geen pech hebben ergens onderweg in de fout te gaan... Ik was in juli samen met Klaus Convents op een symposium in Wenen, waar we met de andere landen ideeën hebben uitgewisseld over arbitrage, opleiding, recrutering en zo meer. Wel, ik kan met enige trots zeggen dat we daar als een van de betere landen uitgekomen zijn. Een hele opsteker.'

28

Doorstroming

Een ander heikel punt in onze arbitrage is

de doorstroming top-bottom van de VHV naar de provinciale niveaus toe.

François Mulleners: 'Dat klopt. Omdat in onze bondsstructuren, zowel VHV als LFH, de hiërarchie onderbroken is: de provinciale scheidsrechterscomités vallen niet onder de bevoegdheid van de VHV Scheidsrechters Commissie (SCH.C). Ze hangen rechtstreeks af van hun provinciaal comité. Wij proberen vanuit de SCH.C. wel te sturen en te coördineren, maar dat lukt niet altijd. Sommige provincies werken erg goed mee, andere minder. Maar er is alleszins progressie, sommige provincies halen hun achterstand in. Dat hangt doorgaans ook af van figuren, van mensen met ervaring en kennis van zaken, en vooral ook van heel veel goede wil. Want in een niet-professionele handbalwereld als de onze heb je mensen nodig die bereid zijn hun nek uit te steken, die belangeloos willen meewerken. Als we geld willen overhouden om de vorming van jonge scheidsrechters te bekostigen, dan hebben we nood aan vrijwilligers om die opleiding te begeleiden en te coördineren. En uitgerekend dat volontariaat is vandaag niet meer zo evident.'

Maar ook de doorstroming van jonge arbiters wordt vaak bekritiseerd. Jongens van 25 jaar in eredivisie, die hebben wellicht nog niet veel

Beneluxliga: Francois Mulleners met het Nederlandse duo Pavlovic Dzemic

ervaring als speler of scheidsrechter meegekregen om op topniveau wedstrijden te leiden. Of niet soms?

'Je kunt alleen maar ervaring opdoen als je geregeld op hoog niveau fluit,' beantwoordt François Mulleners onze bekommernis, 'daarom hebben we het aantal elitescheidsrechters verminderd en beperkt tot acht koppels. In eerste nationale heren mag niemand anders dan die acht stellen wedstrijden leiden. De twee beste A1-koppels zijn als reserve aangeduid, en als die worden ingezet merk je al gauw een gebrek aan ervaring. Omdat ze slechts af en toe topklasse leiden, begrijp je? Ach, alles is voor verbetering vatbaar, maar ik denk toch dat we al een flinke stap vooruit hebben gezet. We zijn er nog niet, maar we zijn op goede weg.'

Voldoening

Over het zogenaamde topperleg scheidsrechters - trainers is onze chef-SR minder enthousiast.

'Ach, dat is een stille dood gestorven hé... We hebben dat enkele jaren geleden gelanceerd, zeer bewust op het einde van het seizoen om tijdens de competitie elke vorm van bemoeienis uit te sluiten. Tijdens de competitie konden de trainers wél na elke wedstrijd een eenvoudig evaluatierapport over de refs doorsturen, een voorgedrukt formulier dat ze maar moesten invullen. Het eerste jaar is dat project vlot verlopen en hadden we eens respons van bijna 70%. Na enkele maanden in het seizoen nadien is dat overleg plots stilgevallen. Blijkbaar geen interesse meer van de trainers. En zonder feedback van de trainers konden we niks beginnen. Jammer, inderdaad, vooral omdat tegenwoordig de kritiek van trainers zich vaak beperkt tot reclameren tijdens een wedstrijd. Achteraf openstaan voor een gesprek is er echter voor de meesten te veel aan. En zonder die bereidheid tot een rustig en open gesprek raken we er niet uit ...Wat men vaak ook niet beseft is dat je als waarnemer géén hoofdscheidsrechter bent. Het is niet aan de waarnemer om in te grijpen in het wedstrijdgebeuren. Wij komen alleen tussen in geval van procedurefouten, niet als het observatie van de scheidsrechter betreft. Als een ref een strafworp fluit hebben wij geen enkel recht om tussen te komen als wij van mening zijn dat het niet zo is. Wil een scheidsrechter na een toegekende worp bij een wisselfout de bal aan het verkeerde team toekennen, wat tot een scheidsrechterlijke ver-

gissing kan leiden, mogen -nee moeten- wij tussenkomen...'

Als chef-SR staat François Mulleners ook vaak alleen. Na elke speeldag is er wel iemand die bij hem komt janken over een of andere grove onrechtvaardigheid of ondermaatse wedstrijdleiding. Hij is niet te beroerd om toe te geven dat die klaagmuur-functie hem soms wat depri maakt...

François Mulleners: 'Ik zou liegen als ik zeg dat ik me daar nooit eens ongemakkelijk bij voel, maar dat is meestal van korte duur. Omdat ik mij sinds mijn entree als chef-SR heb weten te omringen met mensen waarop ik kan vertrouwen, mensen met inzet en met competentie. Via de VHV is dat beter gelukt dan op nationaal niveau, maar intussen hebben we toch een goed functionerend scheidsrechterscomité uitgebouwd waarin iedereen zijn specifieke taak heeft. Zodat ikzelf van een aantal taken wordt ontlast, zoals administratieve zaken, jeugscheidsrechters, aanduidingen, stuk voor stuk aspecten van de arbitrage die op een schitterende manier worden beheerd door bekwame medewerkers. We zijn goed gestructureerd en dat is ooit anders geweest...'

29

Tot slot de hamvraag: wat zijn grootste genoegdoening is als chef-SR ...

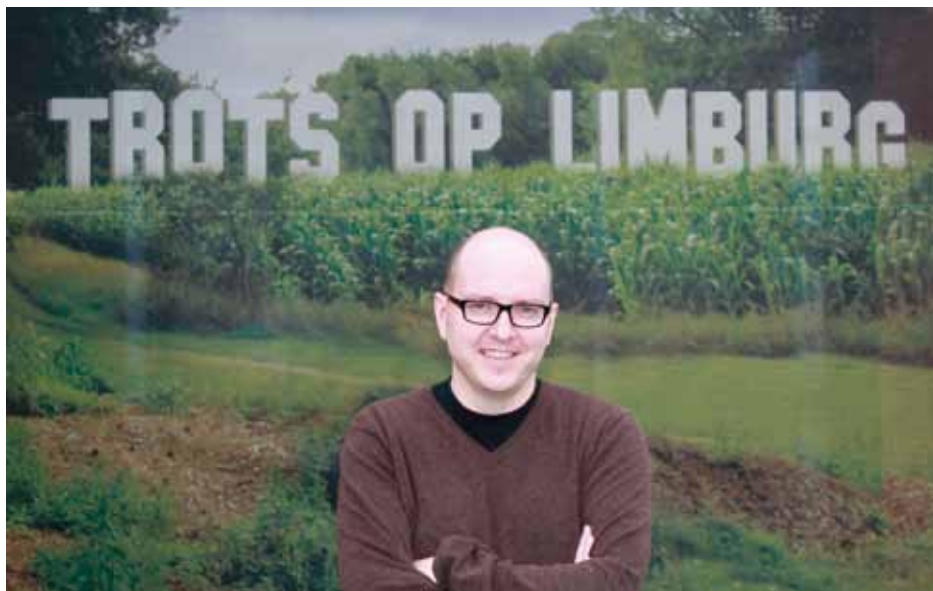
'Ik heb enorme voldoening als ik merk dat van die ruim 150 kandidaat-scheidsrechters die jaarlijks de cursus volgen toch een aantal koppels doorgroeien en ook effectief op niveau wedstrijden leiden,' besluit François Mulleners. 'We hebben trouwens geen alternatief om scheidsrechters te recruteren. Ik merk ook dat veel spelers de cursus volgen, en eens ze ondervinden toch niet te zullen doorbreken in de eerste ploeg, op arbitrage overschakelen. En die mensen hebben uiteraard een lichte voor-sprong inzake wedstrijdervaring...'

We hebben nog enkele moeilijke jaren voor de boeg, maar het tekort aan scheidsrechters neemt af en die tendens zal zich zeker voortzetten. Het zit nog moeilijk omdat de Waalse collega's op een andere snelheid werken. We proberen hun daarin te helpen, want we beseffen: als het in Wallonië niet goed draait, draait het in onze nationale competitie ook niet. Je vindt nu eenmaal minder vrijwilligers bij onze Waalse handbalvrienden. Jammer, maar helaas...'

Cois Van Aelst

Handbal heeft alles!

TV Limburg is de regionale zender die in Vlaanderen het meeste aandacht schenkt aan handbal. Drijvende kracht achter de handbalverslaggeving, op de redactie en in de handbalzalen is de 32-jarige Tom Kums uit Neerpelt. Hij is veelvuldig te zien rond de Limburgse handbalvelden, gepakt en gezakt met zijn micro en camera. Videojournalist heet zo iets in vaktermen. Hoog tijd voor handbal X-tra om deze naar Hasselt uitgeweken Neerpeltenaar eens op te zoeken, en we stuurden er dan ook onze meest geïnterviewde redactiemedewerker op af.

30

Hoe ben je bij TVL terecht gekomen?

Na mijn middelbare studies in het voor handballers alom gekende Neerpeltse college volgde ik de opleiding journalistiek aan de Xios Hogeschool in Hasselt waar ik in 2000 afstudeerde. In het laatste jaar van mijn studies kwam ik via Tim Verheyden -toen TVL, nu VTM- in contact met TV Limburg. Ik was sportminded en mocht als stagiair met hem in het weekend mee op pad om verslagen te maken. Daarna heb ik mijn stage gedaan bij TVL en kreeg ik de kans om er vast te gaan werken. Ondertussen werk ik er al tien jaar.

Wat is jouw taak binnen TVL?

Ik ben freelance videoreporter/sportjournalist. Ik maak onder andere de stads-tv van Heusden-Zolder. Dit is een reportage over het reilen en zeilen van de gemeente. In het week-

end maak ik twee sportreportages, een op zaterdag en een op zondag. Als er handbal op TV Limburg komt, dan maak ik de reportage. Ik weet nog goed dat in het begin toen ik voor TVL werkte er niemand geïnteresseerd was in het handbal. Ik kreeg toen stilaan de kans om wat meer handbal op tv te brengen, en die kans heb ik ook gegrepen. In de periode van Eynatten als landskampioen bracht ik mijn eerste handbalreportages. Daarnaast ben ik ook nog één keer per maand eindredacteur van ons sportmagazine Score op zondag.

Ben je zelf ooit actief geweest als sporter?

Ik heb gevoetbald tot mijn achttiende. Bij Sporting Grote Heide heb ik trouwens twee seizoenen met Bart Lenders gespeeld, die ook in het voetbal goed bij shot was. Bovendien speelde ik af en toe in het schoolteam handbal. Als

kleine jongen was ik ook al geïnteresseerd in het handbal. Mijn eerste handbalherinnering dateert van toen ik 9 jaar was. In die periode ging ik regelmatig naar wedstrijden kijken van Sporting Neerpelt, toen met onder meer Wil Jacobs, Catteuw en Wojczak.

Tegenwoordig ga ik af en toe eens lopen, meer zit er niet in. Een ploegsport is onmogelijk omdat ik tijdens de weekends altijd werk.

Volg je het handbal ook buiten je werk als journalist?

Natuurlijk. De weekends dat ik geen handbalverslagen maak kijk ik altijd even op teletekst pagina 415 naar de uitslagen. Het is ook een beetje beroepsmisvorming. Als journalist moet je weten wat er leeft bij de clubs. Regelmatig check ik dus ook de websites. Ik ontvang ook wekelijks de wedstrijdverslagen van de verschillende clubs, waarvoor dank...

Is het gemakkelijk om handbal op TVL te krijgen?

Over het algemeen denk ik niet dat men te klagen heeft in Limburg. Dat er vier topploegen in Limburg actief zijn is daar natuurlijk niet vreemd aan. Er is geen enkele andere sport waar Limburg zo goed in is. Toch is de samenstelling van de kalender in eerste nationale niet echt gunstig dit seizoen. Alle topwedstrijden en derby's vallen in dezelfde weekends, waardoor het dus niet altijd even makkelijk is op alle topwedstrijden aanwezig te zijn. Ik moet de kerk in het midden houden, andere sporten mogen niet verwaarloosd worden.

Hoe maak je zo 'n reportage?

Vijfjaar geleden zijn we overstapt naar videojournalistiek, dit wil zeggen dat je als journalist zowel de wedstrijd filmt als de interviews afneemt. Een reportage wordt dus gemaakt door één enkele persoon. Tijdens de wedstrijd film ik ongeveer 40 minuten, de andere 20 minuten probeer ik aandachtig te kijken wat er leeft in een wedstrijd. Op het moment dat je

filmt zie je toch niet hetzelfde. Ondertussen weet ik ongeveer wanneer de cruciale fases in een match eraan komen. Na een wedstrijd interview ik enkele spelers of trainers. Op zondagmorgen gaat het werk verder, dan selecteer ik de beelden, schrijf ik de teksten, monteer ik de beelden en lees ik de teksten in. Het is de bedoeling dat het verslag meer reportage dan wedstrijdverslag is. De Limburgse kijker die naar het wedstrijdverslag van Genk en STVV kijkt moet ook blijven kijken naar het verslag over een handbalwedstrijd. Dit is misschien niet altijd even interessant voor de echte handbalfreak, maar het doel is de handballeek te interesseren in het handbal.

Uiteindelijk blijft er een verslag van drie minuten over, dat dan zondagavond wordt uitgezonden op TV Limburg en telkens ook op de website verschijnt. Zo maakt elke videoreporter twee verslagen per weekend. Veel tijd om andere dingen te doen tijdens het weekend heb ik dus niet...

Is het technisch gemakkelijk om handbal te filmen?

In de beginjaren was dit wel even wennen. Er werd meestal van te dicht gefilmd zodat het overzicht helemaal weg was. De accommodaties vroeger waren ook niet te vergelijken met nu. In Tongeren en Bocholt was het bijna onmogelijk om een degelijke reportage te maken. Nu is dit wel even anders.

Waarom is er maar beperkte media-aandacht voor handbal in België denk je?

Dit heeft diverse redenen. Nationaal gezien is het natuurlijk niet goed dat de top van het handbal in de regio Limburg en Antwerpen gevestigd is. De spreiding is veel te beperkt. Anderzijds doen basketbal en volleybal het op Europees vlak gewoon beter, waardoor er automatisch meer aandacht naar deze sporten gaat. De handbalsport zou gewoon professioneler moeten worden, het trainingsritme moet omhoog om zo de kloof met de subtop in Europa te dichten. Onlangs sprak ik met Marko Stupar van Sporting Nelo. Hij beweerde dat het algemene niveau in België handbaltechnisch niet zoveel lager ligt dan in de rest van Europa. Het fysieke aspect des te meer. Dit kan alleen maar bijgehaald worden door meer trainingsarbeid. Ten slotte is het niet gemakkelijk om als niet-kenner een handbalwedstrijd te volgen. De interpretatie van de

scheidsrechters over de regels vergemakkelijkt het niet voor de gewone sportliefhebber. Voetbal bijvoorbeeld is veel eenvoudiger om te volgen voor een leek.

In Duitsland, Frankrijk,... zijn er wekelijks wedstrijden live op tv, is dit ooit bij ons mogelijk?

Absoluut. Onbekend is onbemand, dat is voorlopig het grote probleem. Het voordeel is dat we op dit moment een zeer grote verschuiving in het tv-landschap kennen. De digitale tv maakt zijn opkomst en er ontstaan ook veel niche tv-zenders. Hierdoor zijn er dus meer mogelijkheden. Natuurlijk speelt het financiële plaatje hier een rol. Als er geld tegenover staat wordt het automatisch makkelijker om wedstrijden op tv te krijgen. En vergeet niet, handbal heeft alles om een tv-sport te worden. Veel spanning, vaak sfeervolle tribunes, veel doelpunten, wedstrijden die in de laatste seconde beslist worden,...

Welk moment zal je als handbaljournalist nooit vergeten?

Een moment uitkiezen is niet eenvoudig, ik heb er wel enkele die ik niet vlug zal vergeten. De eerste titel van HC Tongeren in 2003. In de (veel te kleine) KA2-hal versloegen de Ebuo-

nen toen Eynatten dat drie jaar in successie kampioen was geworden. Dat was eigenlijk de doorbraak van een nieuwe topclub. Ook de laatste titel van Neerpelt in 2004 vond ik wel speciaal. De ontlading die er toen in het Dommelhof volgde na 14 jaar zonder titel was enorm. Nuchtere Noord-Limburgers, tot tranen bewogen, die in elkaars armen vallen, dat zie je niet vaak. En dan de ontgoocheling bij de dames van Meeuwen in 2001, na de gemiste eerste landstitel. Scheidsrechters Jaichi en El hafi floten toen de wedstrijd vakkundig om zeep en Meeuwen zag een eerste titel door de neus geboord. De immense vreugde het jaar nadien toen het wél lukte was even memorabel.

Tot slot, wie gaat er dit seizoen met de prijzen lopen?

Ik wist dat deze vraag ging komen (lacht). So-wieso een Limburgse ploeg. Ik heb ondertussen iedereen aan het werk gezien en ik denk dat het tussen Hasselt en Tongeren zal gaan. Hasselt, een jonge ploeg die al jaren bouwt aan iets moois, tegen het uitgekookte, ervaren Tongeren dat er altijd staat in de belangrijke fases. Een ding staat vast, het zal een heel spannend competitieslot worden...

Tim Houbrechts

RvB-lid Piet Lips: ‘We moeten de x-factor van handbal opdrijven...’

Piet Lips is in het handbalwereldje gedropt als buitenstaander. Deze 48-jarige Oost-Vlaamse bedrijfsleider maakte twee jaar geleden zijn entree in de Raad van Bestuur (RvB) van de VHV. Met veel enthousiasme en met een duidelijke visie. Vandaag staat hij als ondernemer voor een nieuwe uitdaging met zijn bedrijf. En in de VHV wil hij zijn incubatieperiode omzetten in concrete promotieplannen. Maar ... beantwoordt de VHV totnogtoe aan zijn hoge verwachtingen? Of kwam hij in een wespennest terecht?

‘Nee, een wespennest is de VHV zeker niet, maar wel atypisch voor wat ik gewoon ben,’ lacht Piet Lips, ‘De sense of urgency, de hoogdringendheid is er niét. Wat mij wel heeft verbaasd in die groep is de gedrevenheid. Het zijn stuk voor stuk mensen met een groot hart voor handbal. Door hun jarenlange inzet voor die sport torsen ze een enorm gewicht aan ervaring. Die grote groep vrijwilligers is een van de sterke punten van de VHV, van de Raad van Bestuur en alle organen die eraan vasthangen. Die vrijwilligers zijn een belangrijke pijler, maar ook een groep mensen die relatief weinig in de picture staat. Men spreekt altijd over de sporter, over dé sport, over de competitie, maar niet over de organisatie die erachter zit. Vandaar dat het belangrijk is om uitgerkend die groep onder de aandacht te brengen en de plaats te geven die ze verdient. Zo’n jarenlang engagement heeft uiteraard ook nadelen. Het is moeilijk om vrijwilligers die al jaren hetzelfde doen in hun club een zekere structuur

aan te meten. Een gemeenschappelijke strategie, één bepaalde politiek uitwerken voor die grote groep vrijwilligers in Vlaanderen is niet eenvoudig. Sporttak in de Kijker heeft daar eigenlijk niets mee te maken, maar het zou toch verstandig zijn ook die vrijwilligers aandacht te schenken. En met vrijwilligers bedoel ik dan trainers, clubleiders, medewerkers, noem maar op. Wat we vandaag vaststellen is dat in de meeste gevallen slechts een beperkt aantal vrijwilligers de club dragen. Die basis moet breder worden, er is mijns inziens een link tussen het aantal vrijwilligers en de grootte van een club. Een clubbestuur dat alles zelf doet kan een perfect draaiende vereniging zijn, maar zal altijd een kleine club blijven.’

Instroom uitbreiden

Piet Lips is gekopt en gemazeld in het bedrijfsleven. En dat voel je. Zijn visie op sport in het algemeen en handbal in het bijzonder ademt management uit. En positief denken...

'Het is om te beginnen mooi om iets te kunnen doen voor het handbal. Het is een leuke sport, iederéén kan handballen, en ik ben vooral erg sport-minded. Ik ben intern geweest op het Don Bosco College in Zwijnaarde en daar was sport een essentieel onderdeel van de opvoeding. Elke namiddag deden wij aan sport. En dat is wat tegenwoordig in de meeste scholen ontbreekt. Wat betekenen twee uurtjes sport per week? Je moet een buitenschools sportaanbod bieden en meer kinderen aanzetten aan sport te doen. Wat een gunstige reflex zal hebben op de federaties. Een sport kan maar groeien als ze veel leden heeft. Jonge leden, want alles begint bij de jeugd. Alle pijlen verschieten op topsport is sowieso fout. Akkoord, de nationale ploeg moet een uithangbord zijn, een voorbeeld voor de jeugd. Maar we moeten in de eerste plaats de instroom verzorgen en werken aan breedtesport. Op het einde van de rit zal dat de topsport ten goede komen. De volgorde moet wel gerespecteerd worden ...'

Sporttak in de Kijker

Als lid van het Promotiecomité (PC) van de VHV is Piet Lips betrokken bij de nakende actie Sporttak in de Kijker. Of hij een tipje van de sluier wil oplichten?

Piet Lips: 'Om te beginnen gaan we ons focussen op de groep 6- tot 12-jarigen. Onder meer Gerrit Vertommen zal zich bezighouden met Handbal XL in de scholen. We willen meer nog dan in het recente verleden een grote groep jonge kinderen bereiken. We gaan daar een structuur voor opzetten, zodanig dat zij in de school kunnen handballen, dat hun leerkracht lo daar de nodige middelen en ondersteuning voor krijgt, maar ook dat die kinderen kunnen doorstromen naar een club. De clubs betrekken bij dat project is essentieel. Onder meer

door bijkomende trainers op te leiden, door een kader te creëren. De kortetermijndoelstelling moet zijn dat handbal leuk is voor kinderen, dat die kinderen van handbal kunnen proeven en dat ze finaal bij een club kunnen aansluiten. De afstand tussen school en club moet kleiner worden. Het moet een maatschappelijk doel zijn zoveel mogelijk jongeren in clubverband aan het sporten te krijgen.'

Piet Lips is niét clubgebonden, wél vertrouwd met het reilen en zeilen van HC Eeklo. Een club die qua jeugdwerking goed bezig is...

'Eeklo heeft een enorm grote scholengemeenschap en uit die vijver vist de plaatselijke club knap wat jonge handballers op,' vertelt Piet Lips met zekere fierheid, 'er wordt in onze regio overigens goed werk geleverd om handbal te promoten. HC Eeklo maakt werk van de jeugd. Onder meer door de organisatie van een internationaal toernooi met grote uitstraling. Nee, daar heb ik helemaal niks mee te maken, dat is in eerste instantie het clubbestuur van Eeklo met Hans Borgers en Dirk Vandevoorde als drijvende krachten. Piet Lips kijkt er naar en ziet dat het goed is...'

Van Eeklo naar Nimes

Dochter Carmen Lips legde een zeer merkwaardig handbalparcours af. Ze kreeg de handbalmicrobe te pakken bij HC Eeklo, verhuisde als talent naar Initia Hasselt, volbracht haar middelbare studies aan de Topsportschool en emigreerde dan naar Frankrijk. Waar ze momenteel stage loopt in het tweede team van Nimes.

'Uiteraard ben ik zeer trots op haar,' straalt Piet Lips, 'althoewel het zeker niet de bedoeling was dat ze dit parcours sowieso zou afleggen. Onderweg is er wel een haast natuurlijke evolutie gebeurd. Ik herinner me het einde van de lagere school, toen ze 11 was, dat ze met een zekere scepsis naar de selectieproeven voor de Topsportschool trok. Maar al vlug bleek het een geslaagde test. Als ouders maakten we daarbij de bedenking: het is niet louter sport, het is ook een manier van opvoeden. Want de Topsportschool heeft een belangrijke opvoedende rol te vervullen. De discipline die daar wordt aangereikt is veel groter dan in het doordeweekse middelbaar onderwijs. Het studieniveau is meer dan behoorlijk, de algemene opleiding overstijgt ver het gemiddelde. Carmen was op internaat, dus vanaf haar twaalfde is ze vrij zelfstandig geworden.'

Carmen Lips

Het laatste jaar van de humaniora was ze zelfs op kot, overeenkomstig haar wens om meer persoonlijke vrijheid. Maar dat vraagt ook meer verantwoordelijkheid. Daarna volgt de hamvraag: wat doe je met die opleiding na het middelbaar? Carmen heeft dan zelfstandig gekozen om zich voor een groot stuk op sport te focussen. Want na 20 uur trainen per week ben je op je beste. En in België blijven betekent enkel maar achteruit gaan, qua trainingsarbeid, qua niveau, qua competitie, noem maar op. Vandaar die keuze voor het buitenland. Via bemiddeling van Nicky Houba mocht Carmen met succes een test doen bij Nîmes. Ze combineert daar nu een aangepaste studie biologie aan de universiteit met handbal in het tweede team, om later eventueel door te stromen naar de D1, de topklasse, die in Frankrijk de Ligue Féminine de Handball genoemd wordt. Momenteel verloopt alles naar wens, we hebben het gevoel dat ze zich goed integreert. Na een week vakantie in Eeklo mailde ze haar vriendinnen dat het goed was weer thuis te zijn na één week België... Dat zegt genoeg, de trainer is overigens best tevreden over haar trainingsarbeid en inzet. We hebben de indruk dat ze goed bezig is...'

X-factor handbal opdrijven

Piet Lips zou Piet Lips niet zijn mocht hij, als uitsmijter van een boeiend gesprek, geen boodschap hebben voor de handbalsport. 'Kijk, de markt voor gesubsidieerde sport is een zeer risicovolle markt. En zeker met handbal lopen we een risico. Als topsport, pakweg met onze nationale ploeg, blijven we in een schemerzone bengelen. We maken niet de progressie die van ons wordt verwacht, we lossen niet de hoge verwachtingen in die aan topsport gerelateerd zijn. Anderzijds heeft de maatschappij een zeer grote behoefte aan sport in het algemeen. We moeten op korte termijn enerzijds dat topsportstatuut behouden, liefst verbeteren. Noem het een overlevingsstrategie. Maar anderzijds moeten we ons als federatie ook en vooral focussen op instroom. Als er vandaag 12 jongens goed genoeg zijn om bij de nationale junioren te fungeren, zullen daar nooit 20 profspelers uit groeien. We moeten dus veel meer instroom hebben om finaal de besten uit een potentieel van misschien wel 100 kandidaten te kunnen selecteren. Die honderd talenten komen er niet vanzelf. Die halen we ook nooit in de huidige structuren, hoe goed de talrijke vrijwilligers ook hun best doen. Misschien kunnen we nu via Sporttak in de Kijker bewijzen hoe goed we jongeren kunnen werven. Maar daarna moeten we bewijzen hoe goed we die jongeren kunnen vasthouden en in een clubstructuur laten presteren. Cruciaal daarin is de voorwaarde de club veel dichterbij de jongeren te brengen. Misschien moeten we in dat verband ook de ouders sensibiliseren. We moeten ze duidelijk maken dat handbal niet enkel sport is, maar ook een fysieke deugd, opvoeding, teamwork, geestelijke verrijking. Enkel op die manier kunnen we de concurrentie aangaan met de sociale media, met de IT-cultuur, met de computerspelletjes. Het grootste deel van onze huidige generatie zit gekluisterd aan een computerscherm. Sport in het algemeen en handbal in het bijzonder moet die jeugd iets aanreiken wat ook kei-cool is, iets met een hoge x-factor. Eigenlijk moeten we afstappen van het thema: geef hen handbal. Dat is veel te eng. We moeten iets bieden dat kan optornen tegen de game-master van spelletjes. Ploegmaats moeten mede-rappers worden, trainers moeten hun MC's worden... En later zal de competitie haast vanzelfsprekend het belangrijkste zijn.'

Cois Van Aelst

Middellange termijnvisie en eigen jeugd troef in West-Vlaanderen

Het seizoen 2010/2011 is voor de drie West-Vlaamse clubs in de Superliga het jaar na de grote leegloop. De degradanten Kortrijk en Izegem, maar vreemd genoeg ook promovendus Desselgem zagen enkele belangrijke sterkhouders vertrekken. Vladimir Olexiouk, Till Dhaene (Apolloon) en Jorick Lievens (Izegem) sloegen hun tenten op in Doornik, terwijl Christ Feijtraij en Frederik Verhaege (Desselgem) naar Don Bosco Gent gingen. Nadat Kortrijk de eerste West-Vlaamse derby won in Desselgem (20-30), trok Handbal X-tra naar het Leiestadion voor de tweede veldslag, tussen Desselgem en Izegem.

Bogdan Olexiouk, Frank Platteeuw en Koen Blondeel

Filip Soetaert (bestuurder Izegem): 'Voor ons wordt het bouwen aan een nieuwe ploeg, voor de toekomst, met Frank Platteeuw. We proberen nu eerst een seizoen rustig in de middenmoot mee te draaien, jongens kansen te geven, dan kijken we verder. Frank is er 200% mee bezig en we hebben het volste vertrouwen in zijn werkwijze en visie. Tegelijk bouwen we verder aan onze goede kadettenlichting. Zij hebben nog minimaal drie jaar nodig om rijp te zijn voor de eerste ploeg. We hebben die groep goed omkaderd, met Johan Nottebaert, Pieter Van Nieuwenhove en Stefaan Debaveye, een trio waarmee we naar de oorlog kunnen. Sinds dit jaar hebben we ook weer een derde ploeg, in de regioreeks West-Vlaanderen. Dat is een onverhoopt succes. Ze beschikken over een pool van ondertussen 30 spelers, en moeten zich inschrijven voor de wedstrijden. Het is fijn om te zien dat er nu een aantal jongens terugkeren die veel te jong gestopt waren, op juniorenleeftijd zelfs, bij voorbeeld om studieredenen. Maar ook onze gewezen sterkhouders spelen regelmatig mee. Ik ging kijken naar zo'n wedstrijd en plots stond er een ploeg

op het veld met allemaal jongens met eredivisie ervaring: Kristof Krohn, Johan Nottebaert, David Nuyttens, Koen Favoreel,... Er zijn zelfs spelers die nu in Sint-Niklaas wonen, maar hun wedstrijdje komen meespelen, om achteraf met de vrienden nog een pint te drinken.'

Bogdan Olexiouk traint dit jaar de heren van Apolloon. Met het oog op de klapper van het volgende weekend tegen Izegem kwam hij alvast even scouten.

'Kortrijk heeft dit jaar een zeer kleine kern. Ik heb wel op alle posities minstens één valabele speler, maar zware blessures zouden echt zeer ongelegen komen. De junioren zijn momenteel nog niet klaar voor het grote werk. Zelf speel ik in principe niet meer, tenzij de nood echt aan de man komt. Momenteel tellen we zes overwinningen en drie nederlagen, subtop dus. Die kleine kern heeft voor en nadelen. Ik moet op training niet zo veel werken aan spel-fases, omdat we bijna de volledige wedstrijd in dezelfde opstelling spelen. Dat maakt dat de ploeg zeer goed ingespeeld is. Ik heb dus meer tijd om te werken aan kracht, zodat we de bles-

surens beter voorkomen. Voor Jacob Dhaene is dit het seizoen van de doorbraak aan het worden. Hij heeft ervoor gekozen om enkel te handballen in zijn vrije tijd, en je ziet dat hij veel vooruitgang boekt. Met Szymon Janczyk hebben we de topschutter van de reeks in huis, hij is het enige niet-Apolloon product in de kern. Er is in principe slechts één promotieplaats, en we zullen er alles aan doen om zo hoog mogelijk te eindigen.'

Johan Bossuyt (Bestuurder Desselgemse HC) zag zijn ploeg voor de tweede week op rij een West-Vlaams duel verliezen.

'Vorige week tegen Kortrijk was de 10 puntenkloof te zwaar. Maar de Kortrijkse doelman Mestdagh had een superdag, en er was niet veel aan te doen. Ook vandaag tegen Izegem (22-25) zijn we op een goede doelman (Benjamin Steen) gestoten. Maar ik ben niet ontevreden. We werken hard, met eigen jongens, en blijven progressie maken. De aanwezigheidspercentages op training zijn constant en hoog, we wonnen al drie wedstrijden, maar verloren ook al enkele malen nipt. Tegen de topploegen is de kloof nog groot. Maar we werken verder, en we hebben zonet een overeenkomst bereikt met onze trainer Koen Blondeel voor het seizoen 2011/2012, dus dat zit goed. De nieuwe sporthal, hier op deze site, loopt helaas wat vertraging op vrees ik. We spreken elkaar na de terugronde.'

Frank Platteeuw (Izegem) was de winnende coach in Desselgem. 'Hier in het kleine zaaltje van Desselgem beginnen er waarschijnlijk niet zo veel ploegen met een gerust gemoed aan de wedstrijd. Omdat ik een heel jonge ploeg heb, met acht spelers in de kern die nog 20 jaar moeten worden, ben ik blij dat we hier gewonnen hebben. Door het vertrek van Jorick Lievens zijn we anders moeten gaan spelen. We kunnen niet meer terugvallen op zijn shotkracht, aanvallend moet alles dus collectiever. We moeten iedere aanval goed uitspelen. Ik heb mezelf met deze groep een aantal doelstellingen gesteld voor de komende drie seizoenen. Het wordt dus een leerproces. Ik wil vertrekken vanuit een goede verdediging, maar het implementeren van verschillende systemen vergt tijd. Momenteel gaan we uit van een 6-0 verdediging, maar aan het einde van de rit wil ik dat ze drie verschillende systemen beheersen. De opkomst en inzet op training is goed, de sfeer in de groep ook. Er zijn een aantal jongens die nu kansen krijgen. Onze doelman kan nu uit de schaduw treden van zijn voorgangers, Nottebaert, Lievens en Verbelen. Hij doet het goed, en pakt punten voor de ploeg, maar er kan nog meer constante komen in zijn prestaties. We lijden ook nog te veel balverlies door overhaasting. We zullen ook nog wat moeten werken aan kracht. Maar ik ben ervan overtuigd dat we een rustig seizoen zullen hebben, en alles wat we dit jaar leren nemen we mee naar volgend seizoen.'

Matthieu Meersman omsingeld door Izegemse verdedigers

Herman Bosmans gaat na 60 jaar met handbalpensioen

Zestig jaar actief in het handbal. Het overkomt Herman Bosmans (76). Begonnen in 'de jaren stiltes' met veldhandbal en daarin de nationale ploeg gehaald, daarna in diverse clubs zevenhandbal gespeeld, trainer geweest én scheidsrechter. Na zijn spelerscarrière actief gebleven als bestuurslid, in het UC van de VHV getreden, bondsvoorzitter geweest en tot enkele weken geleden nog altijd begaan met het Sportcomité. Herman Bosmans is een soldaat van vele oorlogen. Nu trekt hij zich terug. "t Is mooi geweest, ik kijk om met meer voldoening dan teleurstelling..." filosofeert hij.

In 1950, als 16-jarige, werd Herman Bosmans door een schoonbroer ingelijfd bij Brabo, destijds een grote naam in het ... veldhandbal. 'Toen die club ter ziele ging stapte ik over naar Geuzen en werd met die ploeg de eerste Vlaamse landskampioen. Nu spreek ik natuurlijk over de pioniersjaren, want ik neem aan dat de huidige generatie zelfs nooit over veldhandbal heeft gehoord. Van zaal- of zevenhandbal was omstreeks 1950 nauwelijks sprake. Er was enkel een ploegje in Elsene dat af en toe in Frankrijk zevenhandbal ging spelen. We hebben toen met Geuzen een demonstratiewedstrijd tegen Elsene gespeeld en dik verloren. Veldhandbal was een compleet andere sport...'

Herman Bosmans doorzwoom in het handbal zowat alle watertjes. Speler, trainer, scheidsrechter, clubleider, lid nationaal bestuur, zelfs ... voorzitter van de BHB, deze 76-jarige handbalveteraan heeft het allemaal meegemaakt. 'Ik herinner mij nog levendig de stichting van de Belgische Handbalbond,' mijmert Herman Bosmans, 'Patje Declair was een van die stichters. Hij was de vader van de legendarische

scheidsrechter Laurent Declair -de Lorre- en oom van onze grote acteur Jan Declair. Dat zijn pioniers, inderdaad... Maar ik was in die tijd speler bij Olse Merksem, daarna bij Antwerpse, toen nog in het legendarische Sportcentrum, de oude ijzergieterij naast het Sportpaleis. Ik werd daar meteen tot speler-trainer gebombardeerd. Toen kon dat nog hé... Na enkele jaren ben ik dan naar Hecerna, de club uit Ekeren overgestapt, die dan weer vele jaren later Kapek is geworden.'

VHV: een mijlpaal

Toen in 1976 de VHV werd opgericht werd Herman Bosmans al gauw een van de bureauleden. Meteen de aanzet van een lange periode als bestuurslid.

'Eigenlijk is mijn entree in de VHV de schuld van Michel Declercq,' lacht Herman mysterieus, 'die zegde mij op een avond tussen pot en pint: Herman, jij moet voorzitter worden. Wist ik veel wat dat betekende? Maar er zat natuurlijk een strategie achter, want de handbalwereld was in die periode sterk verdeeld. Er was immers de figuur Jef Wuyts, de toenmalige voorzitter, door velen gecontesteerd, door anderen de hemel in geprezen. Maar die verdeeldheid kwam de werking van de VHV zeker niet ten goede. Ik ben dan eerst verkozen in het UC en nadien tot voorzitter. Toen ik voorzitter werd heb ik onmiddellijk een voorwaarde gesteld: ik wilde enkel aanvaarden als ik werd omringd door een afgevaardigde van alle toonaangevende clubs. En zo vormde ik een bestuur met Lei Alders van Neerpelt, Staf Vergaunen van Sasja, Bert Berghs van Hasselt, Rudy Ghysels van Lebbeke en nadien André Therry van Kortrijk. En dan was er natuurlijk die charismatische Piet Moons als secretaris-generaal. Ik was van bij mijn aanstelling omringd met gedreven, competente mensen.'

Absoluut hoogtepunt

‘De omstandigheden waarin ik voorzitter werd waren nochtans verre van ideaal,’ aldus Herman Bosmans, ‘Er was geen nationale ploeg meer, handbal was ei zo na gedegradeerd tot cafésport. We hadden een schuld van ruim 1 miljoen tweehonderdduizend oude Belgische franken. Uitgerekend op dat moment kregen we een uitnodiging voor een tornooi in IJsland. Ik heb toen gezegd: we gaan daar naartoe, stel een nationale ploeg samen, geld vind ik later wel. Een gok, maar gelukkig is dat avontuur goed afgelopen. Ik heb het voorzitterschap geerfd met een reusachtige schuld en toen ik vier jaar later voorzitter af was hadden we 20 000 BEF overschot. Goed geboerd hé?’

Herman Bosmans denkt nog met weemoed terug aan dat absolute succesjaar 1982, toen België door de EHF was aangewezen om het C-WK te organiseren in eigen land. En waaruit onze landgenoten (kortstondig) naar de B-groep promoveerden.

‘Een absoluut hoogtepunt uit onze handbalgeschiedenis, ik ben fier dat ik die organisatie mee gestalte heb gegeven,’ mijmert Herman Bosmans, ‘Piet Moons was uiteraard de drijvende kracht achter dat evenement. Hij was er toen in geslaagd alle organisatiekosten te verhalen op het BOIC in ruil voor de reclameregie. Ach, handbal heeft toen een onwaarschijnlijke boost gekregen. Al die media-aandacht, bijna 9 uur rechtstreekse tv-uitzendingen, ongeziene publieke belangstelling, het klimaat om handbal te promoten was toen ideaal. En het heeft de VHV weinig of niets gekost. Helaas is dat gunstige handbalklimaat achteraf niet maximaal benut geworden. En daar zijn diverse redenen voor. De voornaamste is uiteraard dat Piet Moons meteen na de C-WK door het BOIC werd weggeplukt. Met hem verdween de dynamiek uit het handbal, de VHV verloor haar motor... Dat C-WK is wel veruit de mooiste herinnering uit mijn handbalcarrière...

Maar ik heb nóg mooie herinneringen hoor, onder meer dat tornooi met België, Duitsland, Hongarije, Roemenië, Joegoslavië en Nederland in Brasschaat. Omdat we dat als kleine club gerealiseerd hebben is de voldoening des te groter... Daarna werd ik gevraagd om mee het tornooi in Antwerpen te organiseren, de Antwerp Handbal Cup. Ik heb daar bij Topsport Vlaanderen een niet onaardige subsidie voor losgeweekt. Dat heeft mij één gesprek gekost, met mijn goede vriend Bert Ancaux. Re-

latiepolitiek, inderdaad, nu heet dat netwerken hé...’ (Herman Bosmans is lange tijd actief geweest in de toenmalige Volksunie, FVA).

Dankbaarheid

Nu Herman Bosmans ontslag heeft genomen uit het Sportcomité van de VHV raakt hij stilaan verlost van zijn handbalverslaving. Of hij het handbal na al die jaren inzet en ervaring ook iets heeft bijgebracht?

‘Ach, dat is zo moeilijk om zeggen... (na lang nadenken...) Ik heb weliswaar beleid gevoerd samen met de grote clubs maar altijd de kleine clubs beschermd. Nog voor het Bosmanarrest heb ik een zeg maar revolutionaire transferregeling laten goedkeuren. Waarin spelers dunder werden hoe lager de clubs speelden waar men ze ging weghalen. Een topclub die in de lagere reeksen een speler wegplukte moest de hoogste transfersom betalen. Veel meer dan voor een speler van een andere topclub. Dat was mijns inziens een basis om het voortbestaan van die kleine clubs te garanderen, een soort levensverzekering eigenlijk. Dat is een verdienste die ik misschien toch mag aanrekenen...

En een ontgoocheling? (zonder nadenken...) Da's niet zo moeilijk hoor, da's eerder een doodoener: het gebrek aan samenwerking met de Ligue Francophone. Die is omzeggens altijd onbestaande geweest. Als voorzitter van de BHB, als gevolg van de beurtrol hé, viel er op bepaald moment niet meer met de LFH-leden te werken. Zij waren tegen àlles, elk voorstel werd onthaald op non. Echt frustrerend. Toen heb ik als voorzitter meermaals mijn doorslaggevende stem moeten gebruiken om tot een oplossing te komen. Intussen veronderstel ik wel dat de huidige comitéleden wat inschikkelijker zijn geworden...

Ach, ik heb heel graag handbal gespeeld en ik ben blij dat ik die sport iets heb kunnen teruggeven. En dat is mijn levensdevies: als ik iets krijg van de gemeenschap geef ik graag iets terug als ik de mogelijkheden heb...’

Zoals enkele jaren geleden, toen hij op rijpere leeftijd nog voorzitter werd van voetbalclub Sint-Gillis-Waas. ‘Ach, een vriendendienst,’ neemt Herman afscheid, ‘ik heb dat gedaan om die club uit de nood te helpen. Sint-Gillis-Waas verkeerde in degradatiegevaar toen ik de teugels overnam. Twee jaar later zijn ze gepromoveerd naar 4de nationaal. Opdracht volbracht, en ik ben vertrokken...’ **Cois Van Aelst**

Spelgelegenheid versus competitievervalsing

Er zijn zo van die onderwerpen die door de jaren heen blijven opduiken en waarvan de actuele regeling in vraag gesteld wordt. De competitieformule, het harsgebruik en het transfersysteem zijn er enkele van. Ook de overgang tussen verschillende ploegen van dezelfde club is er zo één. Deze thema's hebben vele, min of meer scherpe hoeken en kanten. De regelingen die gelden zijn meestal een compromis tussen de verschillende noden en verzuchtingen, een broos evenwicht tussen de pro's en de contra's. Het is niet slecht dat de discussie van tijd tot tijd wordt gevoerd om te zien of de actuele regeling nog overeenstemt met de huidige toestand op het terrein. Alleen moet men er bij het voeren van de discussie ook rekening mee willen houden dat de regeling het volledige systeem bevredigend moet sturen. Eén probleem oplossen door er vijf andere te creëren heeft geen zin.

Wat zegt het huidige reglement?

Het reglement zegt, licht vereenvoudigd, dat een speler tijdens het lopende seizoen slechts voor één P(restatie)-ploeg mag uitkomen wanneer hij ouder is dan 23 jaar.

Het reglement werd destijds (2007) ingevoerd toen de competitie hervormd werd en de reserveploegen in eredivisie de facto afgeschaft werden, ten voordele van de juniorenploegen en extra, lokaal spelende ploegen in de lagere reeksen.

40

Wat was er mis met de reservecompetitie?

Het nadeel aan de reservecompetitie was dat deze te weinig om het lijf had. De reserves waren hoe dan ook verbonden aan de eerste ploeg en hadden geen eigen dynamiek. Als de eerste ploeg zakte, zakten de reserves mee, ook al waren deze misschien kampioen. Omgekeerd waren er ploegen die bovenin meedraaiden, terwijl hun reserves elke week een enorm pak slaag kregen. Daarnaast waren er veel trainers die rond de 40ste minuut, ook al was de wedstrijd spannend, de twee beste reservespelers van het veld haalden in functie van de eerste ploeg, zodat de rest het maar moest rooien. De waardeverhoudingen tussen de verschillende ploegen waren ook zeer uiteenlopend, met vele monsterscores en slechts een beperkt aantal spannende wedstrijden.

Het leek alle betrokkenen dus beter dat de voormalige reserveploegen konden meespelen in een lagere reeks, waar ze wel elke week tot het uiterste moesten gaan en eventueel konden stijgen of dalen naargelang hun prestatie. Omdat het niveau van de reserveploegen eredivisie gemiddeld wel hoog genoeg was kregen zij -éénmalig- de kans om in te

stappen in de (net dat seizoen) verruimde Ligareeks, wat alle ploegen ook deden. Voor de Ligaploegen betekende dat meer wedstrijden op niveau en kortere verplaatsingen, voor de (ex-)reserveploegen eveneens, en na het eerste jaar zou het kaf van het koren gescheiden worden: de zwakkere broertjes zouden zakken, de betere ploegen stijgen. Om te vermijden dat er evenwel voor belangrijke wedstrijden "gegoocheld" zou worden met ervaren spelers uit de hogere ploegen van de betrokken clubs, werd een strikte scheiding tussen de verschillende kernen ingevoerd. Zo werden de belangen van de clubs die met hun hoogst spelende ploeg in de Ligareeks aantraden beschermd.

Om de clubs aan te sporen om hun jongeren de kans te geven om bij de eerste ploeg op de bank te zitten, werd evenwel de vrije circulatie gelaten voor spelers onder de 23 jaar. Daarnaast werd, waar mogelijk, ook de juniorenkalender parallel geprogrammeerd aan de kalender van de eerste ploegen.

De regeling is niet perfect, want regelmatig ...

Veel gehoorde opmerkingen:

Waarom wordt er geen vrije doorgang gegeven naar boven toe?

Een club zou toch op gelijk welk moment in zijn sterkste opstelling moeten kunnen verschijnen bij zijn hoogst spelende ploeg, eventueel met de beperking dat de speler daarna niet meer terug mag afzakken? Dit werd destijds niet weerhouden om een aantal spelers te beschermen. Stel dat in het begin van de competitie een doelman onbeschikbaar is en de doelman van de lagere ploeg wordt opgetrommeld... Dan mag die voor de rest van het

seizoen niet meer terug, en komt hij, als de andere terug is, niet meer aan spelen toe. Zijn seizoen is de facto afgelopen. Een club die in dit geval verkeert wordt door het reglement gestimuleerd om een doelman uit de leeftijds-categorie 16-23 jaar te laten overgaan.

Zijn er dan echt geen uitzonderingen?

Toch wel. In de Beker van België, de Europabeker en de internationale wedstrijden van de Beneluxliga, waarvoor een club slechts 1 ploeg mag inschrijven, gelden geen beperkingen. Daar mag een speler van 28 jaar, die normaal uitkomt voor de tweede ploeg, meespeelen.

Wat met spelers die tussen twee ploegen hangen?

Van spelers ouder dan 23 jaar kunnen we verwachten dat ze ongeveer kunnen inschatten wat hun niveau is. Sommigen zullen dan inderdaad de keuze moeten maken tussen veel spelen in een lagere ploeg, of veel op de bank zitten bij de hoger spelende ploeg. Aan hen om die keuze te maken, eventueel samen met de technische staf. Het reglement stimuleert dus om voor de 12de, 13de en 14de man te kiezen voor jonge talenten, onder de 23 jaar. De praktische organisatie van de juniorencompetitie (meestal net voor de hoogste ploeg) laat dit ook toe.

Wat met spelers die aan het revalideren zijn?

Spelers of speelsters die aan het revalideren zijn of terugkeren uit zwangerschap? De praktijk toont aan dat het aantal vaste waarden uit hoger spelende ploegen dat opgesteld wordt in lager spelende ploegen om “wedstrijdritme” op te doen miniem is. Ritme opdoen wordt nog steeds voor het grootste gedeelte op training gedaan, en in oefenwedstrijden met de ploeg waarin men daadwerkelijk speelt. Omdat het belangrijkste aspect nog steeds het samenspel is met net die spelers waar men tussen staat in de wedstrijden.

Waarom geen ander reglement voor dames dan voor heren?

Voornamelijk omdat er reeds een dusdanige wildgroei aan reglementen is dat het finaal onmogelijk nog te controleren valt. Er is het BHB-reglement, het VHV-reglement er zijn de provinciale reglementen. De wedstrijdbladen gaan soms naar de provincie, soms naar de VHV,... Als elke categorie dan ook nog eens haar eigen reglementen heeft, waardoor de wedstrijdbladen op andere manieren gecontroleerd moeten worden, is alles zo tijdrovend dat het sop de kool niet meer waard is. En wordt het voor de clubsecretarissen en ploegafgevaardigden ook niet meer te overzien.

Het huidige systeem heeft als voordeel dat het toch relatief eenvoudig is. Het is wel zo dat de leeftijdspiramide en de prestatiepiramide in het dameshandbal anders ligt als bij de heren. Men zou dus kunnen argumenteren om de leeftijdsgrens van 23 jaar bij de dames lager te leggen -20 jaar?- maar daar is vanuit het dameshandbal eigenlijk geen vraag naar.

Wat was er mis met de 1/3de regel?

De 1/3de regel bood een aantal voordelen, maar wordt moeilijk bij te houden en toe te passen door het groeiende aantal P-ploegen per club van sommige verenigingen, en ook als er veel wedstrijden verschoven en uitgesteld worden. Wat met een club die bij voorbeeld een P-ploeg heeft in provinciale, in liga en in tweede nationale? Welke wedstrijden tellen dan allemaal mee? Door het korter worden van de reguliere competities in sommige reeksen, omdat ze gevolgd worden door een Play Off/ Play Down tussen verschillende reeksen op hetzelfde niveau (bij voorbeeld in de Liga) komen de beslissende wedstrijden tegenwoordig ook veel vroeger op het seizoen. De 1/3de regel is dus veel moeilijker toepasbaar geworden en veel onoverzichtelijker. Toch is de regel waarschijnlijk de enige

opening om de clubs toe te laten kleine dépannages uit te voeren voor de hoogst spelende ploeg, zonder daarvoor de rest van het seizoen van de dépanneur te hypothekeren.

Waarom kunnen we geen regel invoeren waarbij een speler bij voorbeeld toch (maximum) vijf wedstrijden per jaar in een lagere P-ploeg kan spelen?

Kan aanleiding zijn tot competitievervalsing omdat dit dan net zou gebeuren in de wedstrijden tegen de rechtstreekse concurrenten van de ploeg uit de lagere reeks.

Terminologie

P-Ploeg: komt van prestatieploeg. Het is een ploeg die meedingt om te stijgen naar een hogere reeks

R-Ploeg: staat voor recreatieploeg. Deze ploegen kunnen enkel op het laagste niveau actief zijn en niet overgaan naar een hogere reeks. Deze ploegen krijgen enkele voordelen, zoals het onbeperkt kunnen laten meespelen van aangesloten leden van de club en de vrijstelling van bijdrage aan het Jeugdsportfonds.

1/3de regel: was een regeling waarbij een speler mocht aantreden in een lagere reeks, ook al had hij reeds een wedstrijd gespeeld in een hogere reeks. De voorwaarde was dat hij minder dan 1/3 van de wedstrijden had meegespeeld met de hoogst spelende ploeg.

Praktijkvoorbeeld: op de twaalfde speeldag valt de pivot van de ploeg in eerste nationale uit voor twee weken. De pivot van een lager spelende ploeg kan die twee weken (dertiende en veertiende speeldag) vervangen en dan zonder probleem terug lager gaan spelen, want hij heeft minder dan 1/3 van de wedstrijden in eerste nationale meegespeeld (2 op 14).

Spelers onder de 23 jaar: het gaat hier om spelers die nog geen 23 waren op 1 januari van het jaar waarin de competitie begint. Voor het seizoen 2010/2011 gaat het dus om de spelers die nog geen 23 waren op 1 januari 2010.

DE PIVOT

de.pivot@telenet.be

0473 295 541

Verdeler van:

KEMPA - HUMMEL - SALMING -

ERIMA - JAKO - SELECT - CON SPORT - MIZUNO -

DIP 'N GRIP - PIXOFF - SOAPON - SPALDING

DE PIVOT
WWW.HANDBALSHOP.BE

Ons team is steeds op zoek naar clubs voor samenwerking. Neem vrijblijvend contact met ons op, ons team staat graag voor u klaar voor verdere uitleg.

Lotto

Ben jij de volgende?

www.lotto.be